

VILA

ČASOPIS ZA LIKU I VELEBITSKO PRIMORJE * PROSINAC 2012. * BR.20 (112) * CIJENA 10 KUNA * ISSN 1331-7059

Čestit Božić i sretna Nova godina!

E L E B I T A

Krešimir Tomljenović
Spomenar
Domovinskog
rata **str. 9**

9. GBR **str. 22**
Vuković
kod
Predsjednika

Posljednji
pozdrav
Ivica Ratković Baran

str. 23

dr.sc. Ante Nazor **str. 27**
Presuda isključivoj srpskoj politici

doc.dr.sc. Goran Marić
Porezni ugriz **str. 37**

U ovom broju
kalendar 2013.

Ličana Vila Velebita - Zagreb

Nikola Senzel **str. 42**
Lički hokejaš

Interview
Nikola Kostelac

Novi predsjednik Udruge Ličana Vila Velebita

elkro

ELKRO

d.o.o. **ELEKTROTEHNIČKO PODUZEĆE, ZAGREB**

ELEKTROINSTALACIJE • TELEFONSKE INSTALACIJE • KOMPJUTORSKE INSTALACIJE
PROTUPROVALA • VATRODOJAVA • VIDEONADZOR • ATESTIRANJE EL. INSTALACIJA

- montaža i popravak električnih instalacija i postrojenja svih vrsta i namjena, telefonskih, kompjutorskih, razglasnih i signalizacijskih instalacija, zvučne i svjetlosne signalizacije
- izvedba svih vrsta elektromontažnih i instalacijskih radova jake i slabe struje
- izvedba gromobranskih instalacija
- proizvodnja raznog elektropribora
- remont, popravak, održavanje i servisiranje električnih strojeva i ostalih elektrotehničkih aparata
- protuprovala, vatrodojava, videonadzor
- izrada, sklapanje i montaža elektro razvodnih ormara
- atestiranje elektro instalacija

Design: T. Marjanović - Šima

Josipa Lončara 2h, Zagreb - Jankomir
Tel.: 01/61 80 132, fax: 01/61 80 134
www.elkro.hr, E-mail: elkro@elkro.hr

GRADITELJ SVRATIŠTA

Graditelj svratišta d.o.o.

za graditeljstvo, trgovinu i uvoz - izvoz

HR - 10 000 ZAGREB, Ivana Česmičkog 16

Tel: +385 (0)1 4501 - 450

Fax: +385 (0)1 4572 - 829

E-mail: info@graditeljsvratista.hr

GRADITELJSTVO

izgradnja, rekonstrukcije, adaptacije

TRGOVINA

boje i lakovi, alati i okovi

TELEKOMUNIKACIJE

izgradnja i održavanje

ZIMSKA SLUŽBA

održavanje prometnica

ODRŽAVANJE I UPRAVLJANJE OBJEKTIMA

Facility Management

Svi govore o **BUDUĆNOSTI**, mi je stvaramo
a **POVIJEST** poštujemo

www.graditeljsvratista.hr

VILA VELEBITA

časopis Like i Velebitskog primorja

Osnivač i izdavač:

Udruga Ličana "Vila Velebita"
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
Tel.: 01/4635-888

Za izdavača:

prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Glavni urednik:

prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Uredništvo:

Pomoćnici glavnog urednika:
Nikica Marković, Vlado Marić

Članovi:

prof. Luka Maršić, Tihomir Marjanović,
Jasmina Milinović Katalinić, Ivica Sokolić,
fra Draženko Tomić, Dijana Fišter

Suradnici:

Jasna Čutić, Josipa Dasović, Mirjana Greblo,
Ana Jelinić, Karolina Vidović Krišto, Marin
Smolčić, Željko Matajija, Ana-Maria Devčić,
Dražen Prša, Lucija Tomljenović, dr. sc.
Željko Holjevac, Dorotea Prpić, Milan
Murgić, Željko Starčević, Milan Ostović

Adresa uredništva:

Vila Velebita
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
E-mail: urednistvo@vila-velebита.hr
http://vila-velebита.hr

Grafička priprema:

Tihomir Marjanović

Fotografije:

Tihomir Marjanović, Arhiv Vile Velebita,
Internet foto izvor

Tisak:

Grafički Zavod Hrvatske, Zagreb

Broj žiro-računa:

2360000-1101435362

Cijena jednog primjerka:

10,00 kuna

Naklada: 1000 primjeraka

Upravni odbor Udruge:

Nikola Kostelac - predsjednik

Dopredsjednici:

Ivan Krpan
Dragutin Perković
Željko Radošević

Članovi:

Petar Rajković - tajnik
Milan Vrkljan - glavni urednik

Stjepan Bićan, Tomislav Crnić, Ivica
Francetić, Nikola Jurković, Katarina
Kolaković, Josip Milinković, Damir
Miškulin, Milan Murgić, Petar Oršanić, Ivan
Šimunić

Nadzorni odbor Udruge:

Josip Zdunić - predsjednik

Članovi:

Drago Ašić, Darko Brkljačić, Predrag
Čudina, Nikica Marković

ISSN 1331-7059

EAN code: 9771331705001

IZ SADRŽAJA

Novi predsjednik Udruge 3

Spomenar Domovinskog rata 9

E-kongres 16

Lički recepti 19

Skyfall 20

GBR Vukovi 22

I. Ratković Baran 23

Foto kutak 24

dr.sc. Ante Nazor 27

Vila doplovila do Malte 31

Pjesnički kutak 34

Porezni ugriz 37

Lički hokejaš 42

Međunarodni klub žena 44

Općina Karlobag 46

Hrvači Gospića 48

Zavičajno društvo SINAC 50

Zavičajni klub SOKOLAC 52

Izborna Skupština 2012. 54

Kronika aktivnosti 57

<http://www.vila-velebита.hr/>

RESTAURANT Stara poštarica

Otvoreno 10.10.1987. godine na 100. rođendan Zvonimira Pape Rogoza

ZAGREB
Ogrizovićeva 8
Trešnjevka

vl. Marko Jurković

Domaća lička kuhinja – roštilj na drveni ugljen

Osvježite se uz pivo po izboru
Izdvajamo: Ožujsko - svijetlo i tamno
Velebitsko - svjetlo, tamno, kasačko

Očekujemo vas na: domijencima, svečanim ručkovima, zarukama, svadbama, krštenjima, ...

Zaželite li se domaćih ličkih specijaliteta, ...

ne izlazite iz Zagreba - navratite kod nas !

Birajte mjesto
u jednoj od tri sale ili
prostranoj natkrivenoj terasi!

DOKAZ KVALITETE SU MNOGI GOSTI IZ JAVNOG ŽIVOTA
PA TAKO I LEGENDARNI ZVONIMIR ROGOZ
KOJI JE IMAO I SVOJ STOL
U SALI KOJA JE DOBILA IME PO NJEMU
U ISTOJ SALI JE 1990. GODINE OSNOVANA
UDRUGA LIČANA "VILA VELEBITA"

lički sir Škripavac
velebitski ovčji sir
lički krasnarski sir
lička palenta s kajmakom
plata Kozjak
domaći lički pršut
domaći kulen
kuhana prepeličja jaja

ličke mesne okruglice
ličke pečenice
ličke češnjovke
lički lonac
domaće krvavice
piletina, poretina
zec na lovački
jela sa roštilja

riblji specijaliteti
špageti
gulaši
kuhana i sušena janjetina
janjetina s raznja
odojak s raznja
razne salate
domaće slastice ...

Informacije na tel: 01/382 00 23, 01/382 04 22

Nikola Kostelać, dipl.oec

Novi predsjednik Udruge

Na Izornoj Skupštini, u Zagrebu 18. listopada 2012. godine, jednoglasnom odlukom izabran je novi predsjednik Udruge.

Urednik: Gosp. Kostelać, izabrani ste za predsjednika Udruge Ličana Vile Velebita, čestitam Vam u ime uredništva i svoje ime, te bi Vas zamolio da nam kažete nekoliko riječi šta za Vas znači ta funkcija?

Kostelać: Zahvaljujem se na čestitkama, Vam kao i svim članovima Skupštine koji su mi ukazali povjerenje da u slijedeće, mandatu vodim Udrugu Ličana Vila Velebita u Zagrebu. Za mene to čini veliku čast, ali i obavezu, jer su dosadašnji predsjednici, prof. Vrkljan i gosp. Radošević, postavili su visoke kriterije, koje bih ja htio održati, ako ne i poboljšati.

Urednik: trenutno gospodarska situacija u RH ostavlja negativne posljedice i na mogućnost rada udruge.

Kostelać: moramo biti svjesni ukupne situacije u zemlji, a i u

cijelom gospodarskom svijetu da dobrovoljne udruge, humanitarni rad, postaje vrlo težak i složen, što preda me stavlja dodatne probleme i obveze. Rad naše Udruge Ličana u slijedećem razdoblju ukratko sam iznio i na Izornoj skupštini, te ću samo nekoliko suštinskih pitanja ovdje spomenuti. Prvenstveno će mi

biti zadatak, kao i članovima Upravnog odbora, tješnije zblizavanje svih zavičajnih društava i klubova, u smislu zajedničke realizacije njihovih i naših programa. Pored toga želje mi je da određene aktivnosti postanu tradicionalne i da oni koji dođu iza mene nastave obilježavanje tih događaja. Smatram da će obilježavanje tih događaja više povezati nas Ličane van rodnog kraja sa rodnim zavičajem, ali isto tako da se što više toga prenese na mlade ljude i oni koji su rođeni van like a nose po roditeljima i bakama ličko porijeklo. To će nam biti i trebao biti jedan od naših zadataka da tim mladim ljudima prenesemo dio našeg kraja, naših običaja i kulturne baštine.

Urednik: Koji je Vaš program za slijedeću godinu?

Kostelać: Kao prvo u našem programu za slijedeće razdoblje je obilježavanje i održavanje sv. Mise za oca domovine 13.6., na dan sv. Ante u crkvi sv. Mirka u Šestinama. Zatim planiramo posjet rodnom mjestu dr. Ante Starčevića, njegovoj rodnoj kući, i posjet spomeniku Šimi Starčeviću u Karlobagu.

U Lici imamo veliko svetište Majke Božje u Krasnu, te bi na dan osnivanja Vile Velebita, oko Male Gospe, hodočastili i poklonili se Majki Božjoj kao Majci Hrvata.

Planiramo organiziranje posjeta kulturno-privrednim manifestacijama koje se održavaju na području Like, (kao što su Jesen u Lici, Dani

Djed Petar, baka Ana, otac Mate, majka Marija, braća Ivan i Karlo, Nikola prvi slijeva

Braća Ivan i Karlo

Gacke u Otočcu, i sl.)

Tradicionalna organizacija susreta Ličana u Zagrebu, uz ličku tradicionalnu ugostiteljsku ponudu, kao niz drugih kulturno-umjetničkih sadržaja koji će proizići iz zajedničke suradnje sa gradovima i općinama sa područja Ličko-senjske županije.

Urednik: Zamoli bih Vas da nešto više kažete o sebi.

Kostelac: Govoriti o sebi mogu reći da predstavljam jednom prosječnog obiteljskog, hrvatskog građanina. Rođen sam 15.09.1945. godine, u selu Prozor, općina Otočac. Roditelji su mi bili poljoprivrednici i živili na selu, uz to što je otac bio kovač. Moje djetinjstvo odvijalo se, dakle u jednoj seljačkoj obitelji u idiličnom okružju, prekrasnoj prirodi u predivnoj rijeci

Gackoj. Kako su roditelji bili zaposleni najviše vremena mi djeca smo provodili sa bakom. Moja baka rođena je u selu Trnovcu, kraj Gospića, a kao mladu curicu usvojila ju je teta u selu Prozor, gdje se moj dida priženio pa je i dobio nadimak Banić i svi su nas zvali i govorili „idemo kod Banića“, a ne kod Kostelca. Djetinjstvo se sastojalo od dječaćkih igara, a vrlo brzo djeca su dobivala zadatak prvo čuvanja ovaca, a odrastanjem i goveda, odnosno blaga, što je bila već čast, znači da je već odrastao. Odrastanje u seoskim prilikama je jedan predivan dio mog

(bacanje kamena s ramena), ili prasičali. Posebno ove igre gdje je trebalo više snage su se događale u starijem dobu dječastva. Tada je vrlo teško bilo nabavit nogometnu loptu, te smo ju sami radili od krpa, ili u vrijeme kolinja od mijura. Posebni događaji se bili ljeti kada bi se blago u vrućinama sklanjalo u hladovninu, u štale, odlazili smo na kupanje na Gacku, koja je u to vrijeme bila drugačija i znatno toplija nego danas, ali i tada je temperatura rijetko prelazila 14 stupnjeva.

Urednik: Sela su bila puna mladeži? Kostelac: Dolazili su tamo i odrasle

Sa Malonogometnog turnira u Otočcu

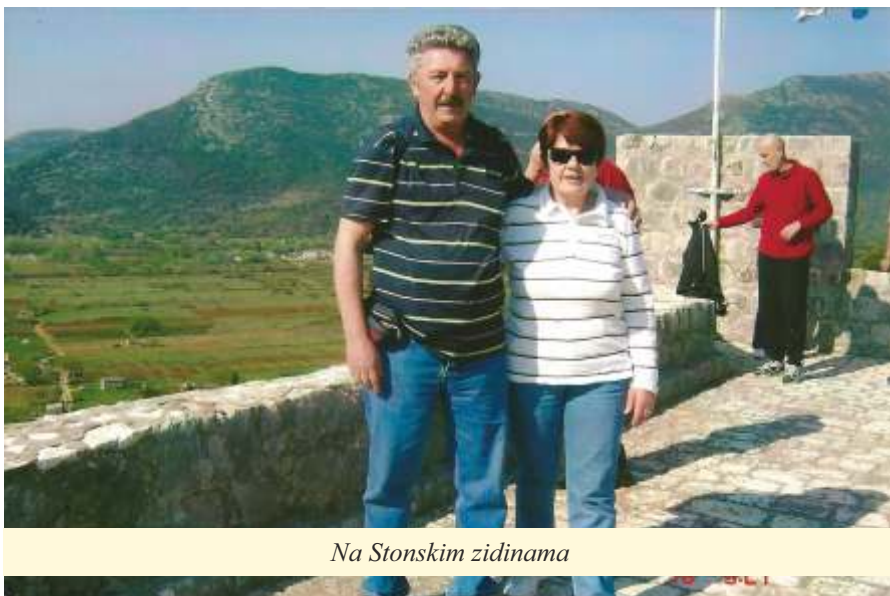
života. Svakog dan čuvajući ovce bilo nas je najmanje deset, i igrali smo razne igre, djevojčice su se piljkale, dečki se rvali, umičali

cure i dečki, i bilo je uvijek veselje i smijeha, ali obavezno tambure, pa se znalo zaplestati i zapjevati, ali već u rano popodne, iza 2 sata, kretalo se ponovo u polje na rad. Takav život stvarao je radne navike koje su dobro došle u daljnjim godinama života, jer nijedan rad nije bio težak, već je činio zadovoljstvo.

Urednik: Gdje ste se školovali?

Kostelac: Osnovnu školu završio sam u Otočcu, te poslije toga upisao srednju ekonomsku, jer je to u Otočcu bila jedina srednja škola, financijski nismo bili u mogućnosti odlaziti u neki drugi grad na školovanje. Od malih nogu bio sam zaljubljen u nogomet, te u rukomet i košarku. Tako da u srednjoj školi veliki dio vremena posvećivao sam sportskim aktivnostima.

Urednik: Vaši prijatelji su me upozorili da ste veliki zaljubljenik u ►►

Na Stonskim zidinama

Na otvorenju Muzeja Nikola Tesla u Smiljanu

sport.

Kostelac: Kao veliki navijač Dinama znali smo pješke otići do Vrhovina, pa na vlak do Zagreba na utakmicu prespavali, ako je bilo lijepo vrijeme, u Maksimiru, na kakvoj deki ili slično. Posebni događaji kojih se uvijek rado sjećam jesu prela, čijane, komušanje kukuruza, jer u to vrijeme bili su to događaji koji su predstavljali zabavni život, koji je vjerojatno današnjim generacijama nezamisliv.

Urednik: Niste samo zaljubljenik u sport svi vas opisuju kao vrlo aktivnu osbu od mladosti.

Kostelac: Kao srednjoškolac, bio sam vrlo aktivan u društvenom životu, organizirao priredbe, zabave i ple-

sove u Otočcu. Spomenuo bi i neke svoje profesore koji su ostavili tragove u formiranju moje osobe, a to je bio Branko Kemfelja u sportskom životu, Nevenku Barić u društvenom životu, Milan Brajković usadio ljubav za matematiku i fiziku, te Ivan

društvom u kome se kreću. Kao da vrijedi pravili one loptice, što vas više stisne to vi više odskočite.

Kostelac: Moram spomenuti još neke detalje iz tog života. Naše kuće udaljene su svega 2 kilometra od centra Otočca, a električnu energiju

Stariji sin Krešimir sa obitelji

Orešković kao pedagog.

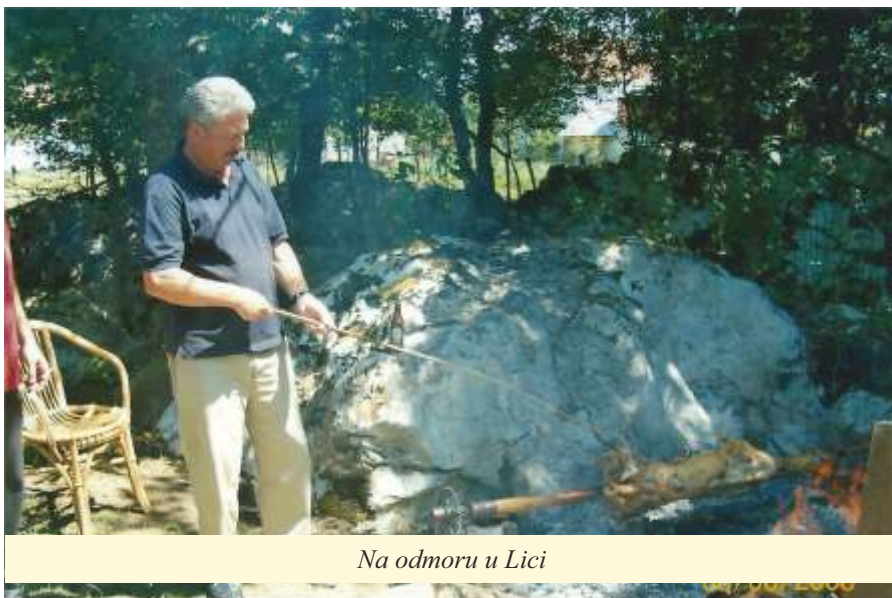
Urednik: Vi vrlo dobro pamтите cijeli niz detalja iz svoje mladosti. Volio bi da današnje generacije mladeži dok ovo budu čitali pokušaju usporediti svoj društveni život sa Vašim. Vaš život je prebogat događanjima kojih se još živo sjećate. Mislim da su mlade generacije upravo zakinute za taj oosbni i neformalni odnos sa

dobili smo tek 60-tih godina, a asfalt tek krajem 80-tih, to objašnjava činjenica da je u prosjeku iz svake kuće poginulo barem dvojica muškaraca, a najviše 1945. Još uvijek su mi ostale priče iz djetinjstva kada su se sastajali stariji jer nije bilo rasvjete u dugim zimskim noćima, pričali priče i događaje, iz 1. Svjetskog rata, o Hrvatima, borcima, kao i borbi hrvatskog naroda za pravdu u Staroj Jugoslaviji.

Urednik: Vaša generacija nije imala današnje mogućnosti za obrazovanjem ali temeljne ljudske i društvene prosudbe dobivali ste u obitelji.

Kostelac: Moj djeda bio je na frontu u Galiciji, od kuda je stigao pješke po završetku rata, a mnogi su se pješke vratili iz zarobljeništva u Rusiji, i pričali priče o stravičnom životu u tom zarobljeništvu. Po završetku srednje škole upisujem Ekonomski fakultet u Zagrebu, 1965. godine, i diplomirao u 5. mjesecu 1969. Godine.

Urednik: Ovo mi je poznato. Svi odlični studenti uvijek naglašavaju

Na odmoru u Lici

Na skijanju, mlađi sin Dinko i član upravnog odbora Tomislav Crnić

datum početka i završetka studija. Častitam i vama. Kako ste se školovali? Bili ste aktivni i u studentskom i hrvatskom buntu 1971 godine.

Kostelac: S obzirom na porijeklo nisam bio u mogućnosti dobiti stipendiju, a ni studentski dom, već stanovati privatno što je bilo jako skupo. U to studentsko doba obilježava 1968. godina kada su bili veliki studentski nemiri u kojima smo mi s Ekonomskog fakulteta pod vodstvom profesora Marka Veselice vrlo aktivno sudjelovali, što je opredjelilo i moju aktivnost u Hrvatskom proljeću. Godine 1970. Po povratku sa odsluženja vojnog

roka oženio sam se sa svojom studentskom kolegicom, Marijom,

rada. Tako da do današnjeg dana radim u graditeljstvu pa su se mnogi znali pitati dali sam ja ekonomista ili građevinar. U toku 40 godina rada bio sam građevinski kalkulant, stručni suradnik za problematiku graditeljstva u Republici Hrvatskoj u Sindikatu građevinara. Često puta moje analize i zaključci bili okarakterizirani kao nepodobni, te sam odlučio da idem raditi u privredu, jer kako mi reče jedan, nastavim li tako završit ću na "Golom Otoku." Odlazim u građevinsko poduzeće „Dom“ za pomoćnika direktora zadužen za komercijalne i financijske poslove. Bila su to teška vremena graditeljstva, poduzeće je bilo u velikim problemima, ali bio je to veliki izazov za jednog mladog čovjeka. Poslije toga preuzimam

Sin Krešimir, snaha Anita, unuci Matija Karlo i Lucija

Supruga Marija i unuci

također rođenom u selu Prozor, Otočac. 11.12.1971. rođen mi je prvi sin što je bio sretan događaj, ali i to da nisam završio na Trgu bana Jelačića, a vjerojatno i u zatvoru. Dani iza toga već su bili malo mirniji, pa smo se već i snalazili u sklanjanju od policije.

Urednik: Recite nam nešto o Vašem radnom putu u životu.

Kostelac: Moje prvo zaposlenje bilo je u građevinskom poduzeću Tempo, na izradi kalkulacija i rekalkulacija, što je opredjelilo moj daljnji tijek

funkciju glavnog direktora.

Urednik: imate iskustva i u privatnom poduzetništvu?

Kostelac: 1993. Napuštam poduzeće i osnivam vlastito građevinsko poduzeće, koje i danas posluje i vodi moj stariji sin Krešimir, građevinski inženjer i posluje relativno vrlo uspješno. Mlađi sin Dinko rođen 1975. Godine, završio je elektrotehnički fakultet, i danas radi kao vrlo uspješan inženjer u Ericsson Nikola Tesla. Obadva sina su oženjena i imam ukupno 5-ero unučadi i to: Matija, Karlo, Lucija, Marija i Lara, ►►

Mlađi sin Dinko sa suprugom Anom, kćerkama Marijom i Larom

na koje sam posebno ponosan i najsretniji u njihovom društvu.

Urednik: Recite mi nešto o Vašoj aktivnosti u vrijeme Domovinskog rata.

Kostelac: Reći ću Vam samo jednu anegdotu. Kad sam došao prijaviti se kao dragovoljac onda mi jedna mlada zgodna djevojka koja je radila u tom uredu rekla da zasada moje godište ne primaju, šta me na neki način uvrijedilo, jer ipak tako star nisam bio, te da se javim u Mjesnu zajednicu u poslove logistike. S obzirom da sam u to vrijeme bio i direktor poduzeća, bio sam potrebniji tu nego na fronti. Prvih dana rata u Zagrebu Otočani se sastajemo i osnivamo društvo pod nazivom Gacka dolina, Otočac i Brinje i uključujemo se u prikupljanje prvo sredstava za nabavku oružja, a onda i humanitarne pomoći, kao i zbrinjavanje izbjeglica. Moram reći da smo u poduzeću poslali jednu grupu radnika na ratište u Sunju. Kada sam ih obišao vidio sam koliko su to stravični uvjeti dao sam nalog da se kupi za svakoga topla odjeća, gumene čizme, kabanice, šljemovi i ostalo, da bi od vremenskih uvjeta mogli sačuvati zdravlje.

Urednik: Molim Vas kažite nam, bez skromnosti, malo više o tom vremenu rata i poduzetništva. Naime često se iznose samo loše strane poduzetništva a ljudi kao vi ostajete u sjeni i niste medijski zanimljivi.

Kostelac: Moji radnici koji su otišli u Domovinski rat primili su jednu

plaću, a jednu sam plaću još dao

Sa sinovima na skijanju

njihovim suprugama ili roditeljima. Za Udrugu koju je vodio gosp. Tomislav Crnić osigurao sam u Vukovarskoj ulici prostor za rad i skladište za prikupljanje humanitarne pomoći. U to vrijeme Otočcu je najviše trebalo pokrova, stakla tako da sam u nekoliko navrata iz mogeg poduzeća i drugih poduzeća zajedno sa članovima naše udruge poslali nekoliko kamiona najlona, stakla, i salonita. U radu udruge dosta se zna tako da ne bih to želio ponavljati, već sam to shvatio kao dužnost i tako sam i obavljao sve što je bilo u mojoj moći pomoći. Sjećam se jednog događaja kada smo ja, gosp. Crnić i gosp. Slavko Degoricija krenuli u posjet

našoj grupi branitelja, preko Senja, sv. Jurja, jer se nije moglo preko Brloga. Gosp. Degoriciju smo ostavili u Rijeci, a mi smo krenuli za Otočac. Tomislav crnić imao je službeni revolver, a gosp. Degoricija je meni ostavio svoj. Noć nas je uhvatila na Velebitu, a odjednom je ispred nas je istrčao čovjek sa kalašnjikovim. Sva sreća da nisam znao upotrijebiti oružje a isto tako i gosp. Crnić, jer tko zna da li bismo se međusobno upucali. Srećom bio je to naš vojnik koji je tražio prijevoz do Otočca. kada smo stigli u Otočac, bio je to stravičan prizor. Podsjetilo me je na američke filmove. U potrazi za zlatom u Aljasci. Mrak, blato, crkva i drugi objekti u plamenu, strašan miris paljevine, a čuju se pucnjevi i granate.

Bio je to jedan prizor koji nikada ja vjerujem i drugi koji ga je vidio ne može to zaboraviti i oprostiti neprijatelju.

Urednik: Gospodine Kostelac želim Vam da budete uspješan predsjednik Vile Velebita kao što ste i uspješan i dobar čovjek

Kostelac: Hvala vama, nastojat ću opravdati povjerenje.

V

Za Vilu piše: prof.dr.sc. Milan Vrkljan

GE POT

GRADITELJSTVO, PROIZVODNJA I TRGOVINA

10000 ZAGREB, - Selska cesta 20

gepot@zg.t-com.hr

Tel./fax: 01 / 37 02 157

- Izgradnja objekata "ključ u ruke"
- Adaptacije • Fasaderski radovi • Suha montaža

20 godina iskustva !

Klinički bolnički centar «Sestre milosrdnice»

Klinika za unutarnje bolesti

ZAVOD ZA ENDOKRINOLOGIJU, DIJABETES I BOLESTI METABOLIZMA „MLADEN SEKSO“

Udruga za razvoj i unapređenje Zavoda za endokrinologiju

U ime Kliničkog zavoda „Mladen Sekso“ čast nam je i zadovoljstvo pozvati Vas da obavijestite vaše suradnike o drugoj godini rada tečaja trajne edukacije „Klinički pristup bolesniku s šećernom bolesti“ koji se organizira u okviru Edukacijskog centra Kliničkog zavoda „Mladen Sekso“ u KBC „Sestre milosrdnice“.

Godinama smo svjesni da kolege liječnici i bolesnici s šećernom bolesti imaju manjak informacija o svojoj bolesti, da su nedovoljno educirani i da je vrijeme koje prođe prije uvođenje inzulina u terapiju neprihvatljivo dugo. Također postoji stalna potreba za dodatnom edukacijom zdravstvenog osoblja. Sada smo u mogućnosti to mijenjati.

Edukacija se provodi u malim skupinama i sastoji se od 30% praktične edukacije, 30% predavanja i 30% komunikacijske edukacije bolesnik – liječnik.

Edukacija se provodi u malim skupinama do 10 polaznika te je unaprijed poznat odnos polaznika: 3 liječnika, dvije

medicinske sestre i 5 bolesnika s šećernom bolesti.

Nakon završene edukacije, za liječnike i medicinske sestre organizirana je provjera usvojenog znanja na temelju kojeg će dobiti potvrdu o obučeniosti za stručno vođenje bolesnika s dijabetesom odnosno za stečeno znanje o praktičnom zbrinjavanju i njezi bolesnika s šećernom bolesti. Edukacija se boduje od strane Hrvatske liječničke komore s 10 bodova.

Edukacija se provodi kroz cijelu godinu, traje pet radnih dana, započinje svaki ponedjeljak i završava petkom.

*Svi zainteresirani mogu se dodatno informirati kod: bacc.med.tech Milena Gabrić, glavne sestre Dijabetološke poliklinike.
Predbilježbe na telefon Centra 01/ 3787 127 ili mail: milan.vrkljan@zkbcsm.hr.*

Krešimir Tomljenović

SPOMENAR DOMOVINSKOG RATA

Sjećanja ostaju ljudi umiru

Nepokorni i nepokoreni obranjeni grad Gospić vječno će da živi,
uvijek stradaju nedužni ni malo krivi!

Svi bi da zaborave, misli prolaze, ali sjećanja i rane ostaju.

Krhotine rata, mnogi više ne zovu tata, nema brata, ostali bez svata.

Istina mora biti čista, hrvatska ljubav prava da se mirno spava.

Od ovog broja u nastavcima objavljujemo dijelove iz knjige «KRHOTINE RATA» autora Krešimira Tomljenovića koja uskoro izlazi iz tiska.

UMJESTO UVODA / OBRANA SLOBODE

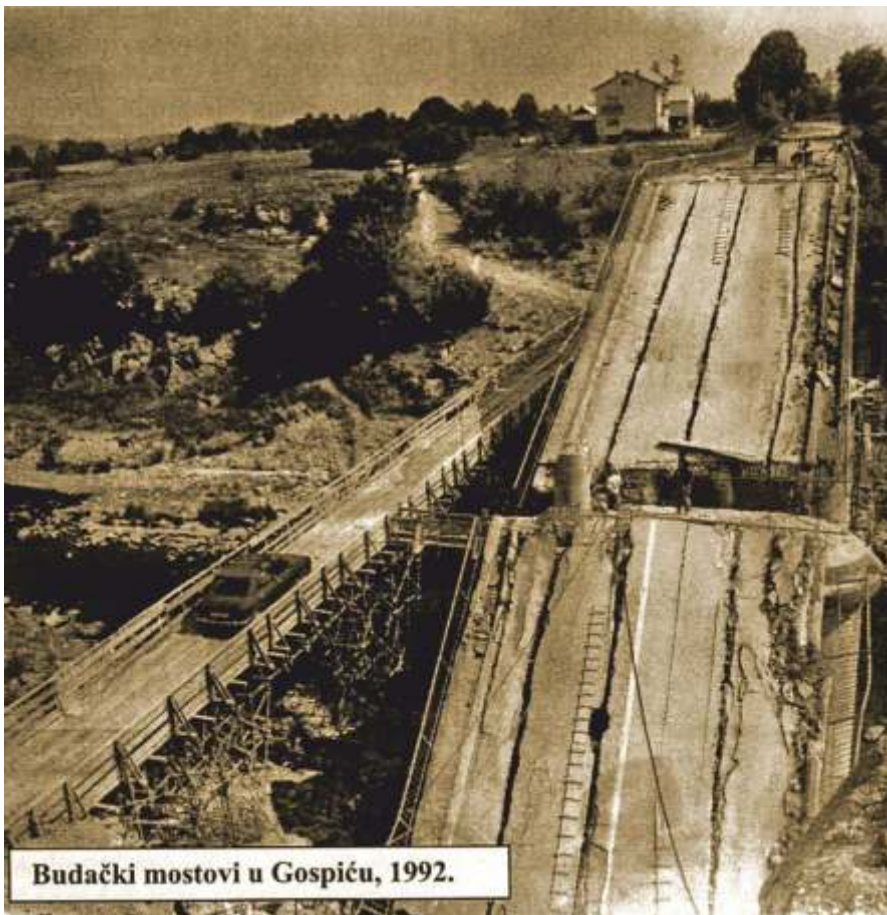
Padom komunističkog režima u Europi, nastaju promjene i u bivšoj Jugoslaviji. Tako se tijekom 1989 - 1990. godine pojavljuje politički pluralizam i više-stranačje te dolazak na vlast novih političkih struktura i snaga Republike Hrvatske. Službeni predstavnici hrvatske politike uvijek su se izjašnjavali za demokratski put rješavanja krize u bivšoj SFRJ, a novi poredak označen je kao mlada demokracija. Međutim bilo je teško

izvršiti davno zacrtani plan amputacije dijelova RH gdje se nalazilo većinsko srpsko pučanstvo i pritom u svom okružju uništavajući sve hrvatsko.

Ne govoreći mudre riječi, koristeći osobna iskustva, javno dostupne publikacije, dokumente, knjige, otvorene izvore i svjedočanstva pojedinaca namjera mi je prikazati stvarna zbivanja tijekom domovinskog rata na području Like – Gospića u jednom drugom svijetlu o vremenu 1991 – 1995. godine koje je iza nas, onako kako sam ih ja i moji

Manje od mjesec dana nakon početka rata u Gospiću, 1992.

Budački mostovi u Gospiću, 1992.

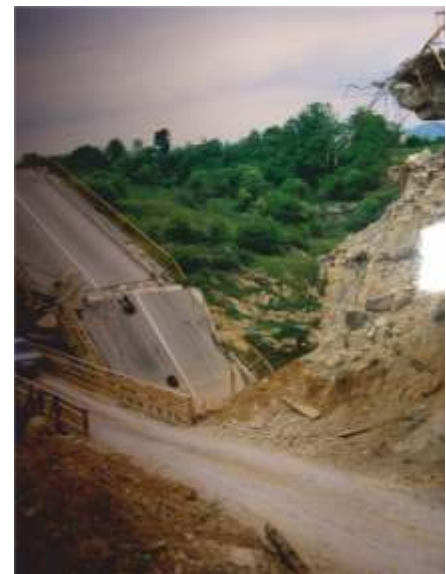
dati odgovor na tada postavljena pitanja, a da svi budu zadovoljni. Iz tih razloga još se ratni poklič i cijevi nakon rata u Sloveniji nisu ohladile, a velikosrpska politika nastavlja eskalaciju rasplamsavanja oružanih sukoba na području RH gurajući srpski narod u prvi red dajući im oružje u ruke, a JNA postavljajući u tzv. tampon zone pokušavajući

prijatelji, suborci, obitelj doživjeli. Razlozi koji su me natjerali da javno progovorim na ovaj način je i mnoštvo sudskih procesa i poplave prepariranih lažnih svjedoka o pojedinim događajima koji su se zbili na širem području Like- Gospića, odnosno RH.

Glede navedenog nije mi cilj predstavljati memoare ili ispisivati

autobiografske zapise nego pokušati temeljem dokazive teorije prikazati događanja i glavne aktere koji su pridonijeli razaranju i pokušaju rušenja hrvatske države nedemokratskim metodama . Danas te osobe nitko i ne spominje ili nema dovoljno saznanja o njima ili se stvari po običaju guraju pod tepih zbog «viših interesa». Zar braća Srbi nisu počinili zločine na području Like?

Nakon završetka rata ostaje popularno progoniti, optuživati i zatvarati branitelje, a nitko se ne pita tko je natjerao te mlade ljude u rat i tko je stvarni agresor, a tko je žrtva. Sve se poistovjećuje i izjednačava;

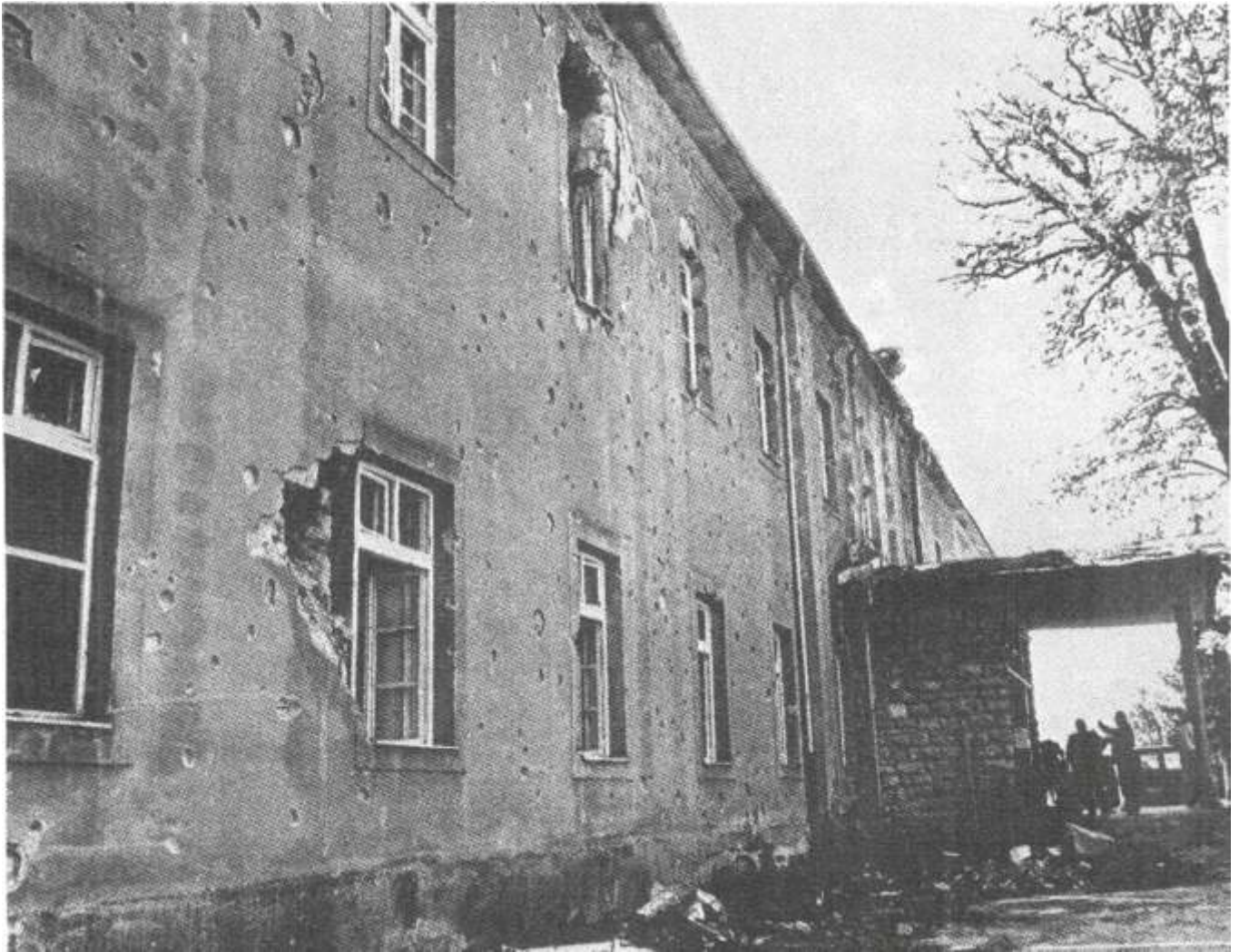

kriminalizira domovinski rat, predvjet da se u određenom smislu gubi rat, politika je dobila rat, dragovoljci su izgubili rat upitna su njigova prava i zasluge za stvarane države. U svezi navedenog smatram da i dalje treba sustavno izučavati i ostaviti u nasljeđe ostaviti relevantne i točne podatke o stradanjima i razlozima oružanog sukoba i izučiti korijene i kronologiju srpske pobune u RH i samo tako možemo svatko u svom dijelu dati obol istini, a ne gradeći političku karijeru zastupajući političke opcije za ili protiv u danom trenutku u cilju osobnog probitka i dolaska na vlast na određenoj razini u skladu sa unaprijed proklamiranom stranačkom politikom za poznato nepoznate političke gospodare. Moramo ustrajati biti dalekovidni, jedinstveni u zajedništvu očuvanja Hrvatske države i ne dozvoliti da se zaboravi zašto smo se borili, a moj pokušaj slaganja ratnih krhotina samo je pokušaj prikaza nekih spoznaja koje su manje poznate široj javnosti i dokaz da su ginuli i Hrvati. Ovaj rat je donio i mnoge bezimene i nevine žrtve. One nisu stigle da dočekaju ni pobjedu ni poraz, za njih je, sve što se događalo, bila samo stihija nekontrolirane sile, na koju nisu mogli da utječu koja je za njih i njihovu sudbinu bila neodoljivo kobna. Danas je zaista teško razu-

mjeti da li smo pobijedili, da li je vojnička pobjeda sadržana u činjenici da nas nije poginulo mnogo više, da

razaranja nisu bila još veća. Istinu o prirodi pobjede ili poraza, saznati ćemo možda mnogo, mnogo godina kasnije pišući neke nove ili lažne istine o nama i njima s one strane svijeta, tražeći istinu od onih kojih više nema. Ne dozvolimo da drugi pišu našu povijest, da drugi imaju svoju istinu o nama, a mi i dalje pokorno šutimo jer i dalje revolucija jede svoju djecu, a najbolje prolaze oni koji ne govore i ostaju vječno po strani čekajući pravi trenutak. Naš problem predstavljaju osobe i ljudi koji danas imaju sve potrebne škole, ali nemaju osnovne, kao i ljubavi prema svemu što je hrvatsko, potajno kažu kao je nekad bilo bolje. Stvarno ih zanima samo osobni probitak u

društvu i spremni su gaziti i odreći se svega u zamjenu za višu društvenu stepenicu.

Gospić. O obimu stradanjima civilnih objekata u samom gradu kao i žrtvama potrebno je posvetiti

posebno poglavlje, razrušena i zapaljena Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije.

POČETAK / BOLNICA

Šetajući ulicama nekog grada, čovjek mnogo toga nauči o njemu kao i njegovim žiteljima. Naročito ako se radi o o gradu, koji je prozvan „Ličkim Vukovarom“. Naravno radi se o Gospiću, gradu koji se svrstava među najrazorenije gradove u Hrvatskoj tijekom domovinskog rata. Veliki broj Gospićana je ostao želeći braniti i obraniti svoj voljeni grad. Više od trećine kuća vrlo teško je oštećeno, ali ta stradanja samo su jačala vjeru u sretniju i mirnu budućnost ličkog središta. Ipak grad ne spominjem samo zbog njegovih ruševina i prognanika bio je to grad prkosa nepokorni i nepokoreni

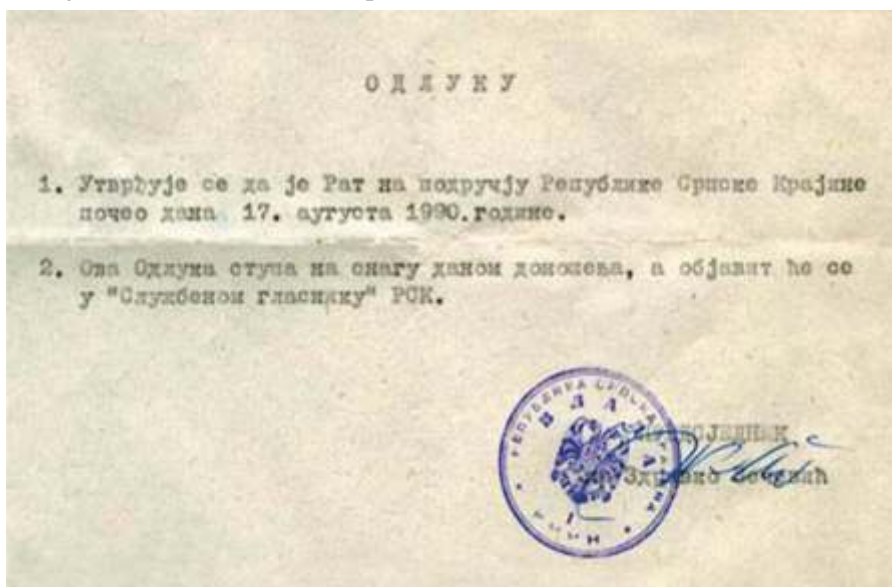

Srbo - četnici i JNA su danonoćno pucali 91. Iz pravca - istočni dio grada, s.Metka, s.Vrebca, s Čitluka, s.Počitelja, s.Divosela, Ličkog Osika- Ljubova.Vojarne Stanko Opsenica preko puta bolnice iz sveg raspoloživog naoružanja i teškim topništvom i tenkovima . Za one koji ne znaju ili da se podsjetite, u samom gradu i okolici nalazio se još određen broj vojnih objekata iz kojih se bojno djelovalo po samome gradu (vojarna Jasikovac, objekat Pazariška, objekat Kaniža, objekat Podoštra, Dom JNA Gospić, objekat Panos na Velebitu. Toliko o poštivanju konvencija! Grad se djelimično nalazio u polu-

okruženju.

U to vrijeme rata žila kucavica, gospićka bolnica bila je srce grada, mjesto gdje je život ratnika ponovo oživljavao, lječio svoje rane, a nažalost i završavao! Inače, za one koji ne znaju, gospićka bolnica je u Domovinskom ratu bila po razrušenosti, odmah iza vukovarske! Već poznata činjenica da su veliku većinu osoblja bolnice činili Srbi , koji su početkom rata napustili pacijente i svoja radna mjesta i pobjegli na suprotnu stranu (ne svi, neki su i ostali i ništa im se nije dogodilo). Moram reći da je bilo i Hrvata koji su napustili posao jer su se previše bojali, imali su druge razloge, što je normalno i prirodno. Prije rata bilo je

zaposleno 326 djelatnika od toga 112 medicinski sestara, a 28 s višom. Podjeljeno je 105 prvih otkaza, bolnica je praktično ostala bez osoblja, djelom u kratkotrajnoj prividnoj blokadi. Moralo se početi iz ničega, ostalo je svega 76 zaposlenika na raspolaganju. Znajući što se sprema zbog složenosti sigurnosno-vojne i političke situacije na širem području RH spontano se počelo s priprema za obranu i stvaranje sanitetskog osiguranja koje je dalo vrlo veliki obol tijekom domovinskog rata na području grada Gospića i moram istaknuti da

zauzima posebno mjesto. Na početku borbenih djelovanja neprijatelja osnovu sanitetskog osiguranja davao je Medicinski centar Gospić, odnosno, Opća bolnica Gospić u vrlo složenim uvjetima pošto su već spomenuti djelatnici bolnice (liječnici, medicinske sestre, pomoćno osoblje, vozači saniteta i drugi radnici otišli na područje samoproglašene tzv . SAO Krajine. Druge okolnosti nisu bile povoljne zbog pozicije zgrade bolnice već spomenute blizine vojarne Stanko Opsenica gdje je bilo oko 370-380 vojnika i oficira tzv. JNA. U vojarni se nalazilo oko 20 građanskih lica i civila s obiteljima koje su navodno tražile zaštitu od tzv JNA. U predvečerje rata, 11. ožujka 1991. godine za ravnatelja Medici-nskog centra Gospić, postavljen je Anton Johman, a glavna sestra bolnice je bila Marijana Jelača motor pokretač niza mudrih poteza. Obzirom na rat koji se približavao već u lipnju 1991. godine i tijekom ljetnih mjeseci u mjestu Pazarištu

osmišljen je i napravljen rezervni položaj sa privremenom operacijom salom i prostorom za skrb o

ranjenicima (aktivno radila od 13.09. do 24.09 kao pričuvni položaj). Razmatrani su pravci izvlačenja i tajno spreman dodatni sanitetski materijal za skrb o ranjenicima. Brzinu i pribranost posebno su iskazali hrabri vozači gospičkog saniteta, drugi djelatnici i pomoćno osoblje bolnice i novo-zaposleni

djelatnici i dragovoljci.

Neprijatelj do pada vojarne 18. 09. 91., tenkovskim granatama je nemilosrdno razarao objekt bolnice iz svih smjerova, (pročelje bolnice i krov potpuno su uništeni, interni odjel, operaciona dvorana kirurška ambulanta, kotlovnica. Nisu odolile ni stoljetne lipe ispred bolnice i one su ranjene. Jačanjem oružanog sukoba po zapovijedi Kriznog štaba Općine Gospić od 13.9. 91. u 10 sati izdata je zapovijed da je istog dana potrebno izvršiti djelomičnu evakuaciju bolnice s tim da u bolnici ostaje jedna cijela kirurška ekipa (Tomo Kovač, došao kao dragovoljac KBC Rebro), s 24 zdravstvena radnika i djelatnika koji ostaju moram spomenuti dragovoljno, a druga kirurška ekipa (Vencl Josip pok., Ivka Zorić, Josip Devčić, Katica Tomljenović, Ruža Župan,

Ružica Grivičić, Petar Pezelj pok. i drugi) lokacija Pazarište, oko 35 zdrastvenih djelatnika.

U širem području sanitetsko osiguranje pružano je u objektu škole Rosulje, Perušić ambulanta i Malo Polje, a po dubini ambulanta Karlobag u smislu hitnog ili lakšeg zbrinjavanja povređenih i ranjenih

osoba civila, policije i vojske ZNG-a.

Značajnu ulogu u razvoju sanitetske službe imao je Dražen Jurković tada liječnik u bolnici, a kasnije kao Predsjednik kriznog štaba Gospić, osiguravajući redovito potrebne energente; voda, struja, prehrana, a u prvim danima rata i akcijama aktivno odlazi na teren. Na terenu sanitetska vozila vrše izvlačenja ranjenika i poginulih i postupno se organizira vojni sanitet, koji uspješno ustrojava Milan Vrkljan koji dolazi iz Zagreba 04.09. 1991., a isti se u to vrijeme bazira u s. Klanac (zgrada Pazariške zadruga). U to vrijeme 31-godišnjii liječnik iz Zagreba, a rodom iz Gospića došao na poziv svoje savjesti, pomoći svome gradu i postaje prvi zapovjednik vojnog saniteta nakon ustrojavanja 118 brigade HV. Nakon pada vojarni nastavlja se popuna sanitetskim djelatnicima iz Rijeke i Zagreba, zajedno sa Darkom Milinovićem koji postaje njegov zamjenik, i Krešimirom Tomljenovićem pristupa se daljnjem ustrojavanju vojnog saniteta. U to vrijeme nakon operativnih zahvata i zbrinjavanja ranjenika vrši se daljnja evakuacija u KBC Rijeka ili rijeđe Zagreb. Za istaknuti je način organizacije dežurnih timova koji se stalno nalaze na prvoj crti bojišnice izlažući svoje živote da spase drugi. Do kraja 1991. godine može se ustvrditi da je sanitetska služba sposobnošću Vrkljana i suradnika upotpunosti ustrojena s timovima koji pravovaljano izvršavaju postavljene zadatke i dobro su opremljeni vozilima, te medicinskim osobljem (medicinske sestre, liječnici). Zbrinuto je više stotina ranjenika i oboljelih na vrijeme te spašen bezbroj nevinih žrtava. Velika hvala „RIJEČANIMA“, KBC Rijeka, Šime Vučkov, Jakovac, KBC Rebro, svim liječnicima i sestrama koji su dolazili na ličko ratište, ambulanta Perušić, Kosinj, Klanac, Rosulje, Karlobag, znanim i neznanim, dijaspori, koji

su dopremali hranu, sanitetski materijal za bolnicu u to teško vrijeme, dragovoljcima zdravstvenim radnicima, a najviše onima koje nisam spomenuo ili sam zaboravio. Možda je nekada bolje biti bezimen i ostati vjeran sjećanju iz tog vremena.

Danas razmišljajući o tome vrlo je teško ne spomenuti dali je sve bilo ispravo i je li moglo bolje, tko je više ili manje zaslužan za dobra djela moram priznati da sam pomalo nesretan što sve manje vrijedi poruka prijatelji u ratu - prijatelji u miru. Podjele na razne načine: titule, stranke, sport, politika, globalna politika, izumire hrvatski dragovoljac. Svi sudionici su zaslužili da budu spomenuti i nitko nema pravio nikoga izostavljati nema velikih i mali heroja. Samo dobar, loš, za! Bilo je najteže tada 91., kasnije dolazi ono što nas urušava, opijeni političkom moći ruše ono što je u krvi stvarano. **DA SE NE ZABORAVI!** Za gospićku bolnicu koja je dala značajan doprinos u zbrinjavanju ranjenika tijekom Domovinskog rata koja nikada nije bila napuštena! Postoje i neznani, moji heroji kada je grmilo i svi ostali svojom voljom nikad spomenuti, a ostali u bolnici i za vrijeme najžešćih napada od 14.09. do osvajanja u borbi i predaje vojarnje 18. 09.1991. Samo oni znaju kao im je bilo.

Bože, hvala ti ostali smo živi!

U slijedećem broju:

- Preslike izvornih dokumenata o ustroju djelatnika bolnice u Gospiću u ratnim prilikama iz 1991. godine
- Kronologija srpske pobune u RH 1991. - 1995.

Za Vilu piše: *Krešimir Tomljenović*

Još niste član Udruge Ličana
Vila Velebita !?

Što se čeka?

Posjetite našu stranicu:
www.vila-velebita.hr

Birajte:

“Postanite član Udruge”

Ispunite pristupnicu

Na Vaš E-mail dobit će te
uplatnicu za jednogodišnju članarinu
i....
uživajte u članskim pogodnostima!!!

dogadjaji
u
2012.

Ugledni liječnik ličkih korijena organizira revolucionarni e-kongres u zdravstvu

U HAZU je održan prvi elektronski kongres o endokrinologiji i dijabetologiji. 'Ovakvim spojem suvremene tehnologije i medicinskih dostignuća ukida se monopol na znanje. Svaki, ma baš svaki liječnik bit će dostupan i otvoren za nove spoznaje i metode, nitko više neće biti oštećen u pogledu stjecanja znanja', rekao nam je idejni začetnik jedinstvenog simpozija ugledni liječnik prof.dr.sc. Milan Vrkljan, ličkih korijena.

Živimo nesumnjivo u razdoblju elektronske revolucije, velika većina društvenih djelatnosti već se uvelike koristi "mrežom svih mreža", internetom, niti medicina tu nije iznimka. Međutim, ovo što se događa ovih dana u Zagrebu, posredno putem interneta u cijelom svijetu, može se po nas smatrati revolucionarnim.

Naime, u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (Hazu) održao se elektronski kongres o endokrinologiji i dijabetologiji / Endokrinologija i dijabetologija online. Poje-

dnostavljeno, vrhunski liječnici održali su svoja predavanja koja su liječnici iz cijelog svijeta pratili putem interneta. I uživo i s počekom, točnije liječnik iz bilo kojeg dijela Hrvatske, Europe i svijeta mogao je predavanje pratiti istovremeno dok traju ili kasnije jer su sva predavanja bila pohranjena i puštana putem interneta kada to koji liječnik zatraži. Cijeli kongres trajao je od 20. Travnja do 19. Svibnja, organizirao ga je Klinički Zavod za endokrinologiju, dijabetes i bolesti metabolizma "Mladen Sekso" KBC Sestre milo-

srđnice Medicinskog fakulteta u Zagrebu u suradnji s Razredom za medicinske znanosti HAZU-a.

U tih mjesec dana na kongresu je održano 46 predavanja i baš svako je bilo dostupno putem interneta. Jedino što zainteresirani liječnici moraju učiniti jest da se prijave na web stranici: www.endokrinologija-mladen-sekso.com.

Potom je svaki registrirani korisnik imao mogućnost pratiti jedno od spomenutih 46 predavanja.

Kako je uopće došlo do ideje o e-kongresu? Idejni začetnik cijele priče jest liječnik iz KBC Sestre milo-srđnice, prof.dr.sc. Milan Vrkljan, pročelnik Kliničkog zavoda Mladen Sekso.

"Internet kao medij je sredstvo dosad nedoživljene komunikacije, a kako su liječnici dosad morali komunicirati i više nego drugi kako bi razmjenjivali iskustva tako su se organizirali brojni seminari, kongresi i simpoziji. Putem interneta sve se to može organizirati u praktičnijem obliku, pojednostavljeno rečeno svaki liječnik iz svoje sobe ili ordinacije mogao je pratiti kongres, stjecati znanje, razmjenjivati iskustva. Ovakvim spojem suvremene tehnologije i medicinskih dosti-

gnuća ukida se monopol na znanje. Svaki, ma baš svaki liječnik bit će dostupan i otvoren za nove spoznaje i metode, nitko više neće biti oštećen u pogledu stjecanja znanja" u uvodu nam veli Milan Vrkljan.

Na pitanje koliko je bilo registriranih sudionika kongresa kojeg je u Zagrebu u petak otvorio predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik Zvonko Kusić, Milan Vrkljan odgovara...

"Predavanje je pratilo i bilo registrirano 300 sudionika iz Hrvatske i svijeta. U mjesec dana stranica kongresa otvorena je i preslušavana su predavanja u nevjerovatnih 17000 ulaza. Naglašavam da smo imali učesnike i iz Kanade i SAD-a. Ovaj kongres praktički je namijenjen liječnicima opće medicine, specijalizantima i specijalistima svih specijalnosti koje

imaju dodirnih točaka s endokrinologijom i dijabetologijom, a cilj mu je na jednostavan i praktičan način upoznati liječnike s najčešćim bolestima kojima se bave ta područja medicine. I time se strašno puno stiče, dobiva, ovakvim tehnološkim rješenjima ukidamo monopol na znanje. Znanje je sad dostupno baš svima, svima koji žele -znati. A znanje koje mogu ponuditi najbolja hrvatska liječnička imena iz endokrinologije i dijabetesa nije malo, naprotiv. Ukupno smo imali 20 sati predavanja i naši registrirani korisnici, liječnici sva su ta predavanja mogli vidjeti do 19. Svibnja. Dosad su ljudi išli na nešto slično u Opatiju, Dubrovnik ili Cavtat. Mi smo siromašna zemlja i posve je jasno koliko se ovakvim E-kongresima može uštedjeti. I na zapadu je tako, čak i s većim uštedama, jer liječnik više ne mora zatvarati svoju privatnu

ambulantu dok je negdje daleko na kongresu. Jer, kongres se jednostavno može pratiti iz svojeg doma. Zaključak? Ovakav vid edukacije, ukida monopol nad znanjem jer će svi imati mogućnost educirati se i u osobnom kontaktu s predavačem doći do odgovora na pitanja koja ih zanimaju".

Ističe prof Milan Vrkljan kako će se s ovakvom praksom nastaviti, za sljedeću godinu već je predviđen novi e-kongres, s novim temama.

"Mi smo kongres podijelili tematski, na dvije sekcije; endokrinologiju i dijabetologiju. Predavanja su zamišljena da budu jednostavna, kratka s naglaskom na praktični pristup. Što je još veoma bitno, ovakva edukacija se boduje od strane Hrvatske liječničke komore s 10 bodova za slušače i Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s 2

Tko je Milan Vrkljan?

Rođen je u Gospiću 24.02.1960. godine. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu završio je 1983. godine. Nakon završenog Medicinskog fakulteta obavezni pripravnički staž obavio je u KB "Sestre milosrdnice". Specijalistički ispit iz interne medicine položio je 1993. godine. Tijekom specijalizacije stručno je bio angažiran u Centru za

kliničku neuroendokrinologiju i bolesti hipofize pod vodstvom svoga prvog učitelja akademika Mladena Seksa.

Poslijediplomski studij iz Nuklearne medicine završio je 1986. godine u KBC „Zagreb“ kod prof.dr.sc. Ivana Šimonovića te 1988. godine obranio magistarski rad "Sekrecija prolaktina u bolesnika s Basedowljevom bolešću". Iste godine primljen je na Medicinski fakultet kao asistent i od tada sudjeluje u nastavi. Doktorsku disertaciju pod nazivom "Multivarijatna analiza prognostičkih faktora u bolesnika s karcinomom štitnjače" obranio je 2000 godine na Sveučilištu u Zagrebu pod vodstvom Akademika Zvonka Kusića.

Tijekom edukacije sudjelovao je u radu više domaćih i svjetskih kongresa. Voditelj je Centra za kliničku neuroendokrinologiju i bolesti hipofize u KB Sestre milosrdnice od 2009. godine. U Centru se liječi preko

3000 bolesnika s tumorom hipofize i ima veliko iskustvo u medikamentoznoj terapiji i pituitarnoj kirurgiji. Usko surađuje s neurokirurgom dr. Vatroslavom Čerinom, koji je u RH uveo endoskopsku pituitarnu kirurgiju kao novu metodu u liječenju tumora hipofize. Od 2009. godine pročelnik je kliničkog odjela za endokrinologiju, a 2011. godine izabran je za Pročelnika Zavoda za endokrinologiju, dijabetes i bolesti metabolizma „Mladen Sekso“. Na njegovu inicijativu Zavod je 2011. godine dobio ime po Akademiku Mladenu Seksu, utemeljitelju Hrvatske endokrinologije. Pod njegovim vodstvom 1999. godine u suradnji s osobljem endokrinološkog laboratorija KB "Sestre milosrdnice" osnovan je Odsjek za molekularnu endokrinologiju i endokrinologiju stresa.

Objavio je pet knjiga, 188 stručnih i znanstvenih radova. Zaposlen je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, kao profesor, predmet Interna medicina u KBC "Sestre milosrdnice".

Prof.dr.sc. Milan Vrkljan je bio dobrovoljac Domo-vinskog rata 1991. godine i osnivač Ratnog saniteta na Ličkom ratištu zbog čega je više puta odlikovan od predsjednika Republike Franje Tuđmana.

Izvor: www.dnevno.hr

Dragim čitateljima,
 sadašnjim i budućim
 članovima Udruge
 te svim ljudima dobre volje

Blagoslovljen Božić
 te
 sretnu i uspješnu
 Novu 2013. Godinu
 želi Vam
 Udruga Ličana
 "Vila Velebita"
 Zagreb

Lički narodni recepti

Pripremio: Milan Murgić - Padela

Sastojci

- 500 g glatkog brašna
- 4-5 jaja
- sol
- kvasac
- mlaka voda
- 1 kg domaćeg kravljeg sira
- ulje
- vrhnje
- domaće kiselo mlijeko

Dragi čitatelji Vile Velebita još jednom hvala na vašim pohvalama i prijedlozima, nadam se da će vam se i današnji recept svidjeti. Za sve one koji su mi se javili i druge koji imaju neki lički recept mogu mi ga slobodno poslati na mail::

milan.murgic@gmail.com

Od brašna, jednog jaja, malo ulja, soli, kvasca i mlake vode zamijesite tijesto srednje tvrdoće i pustite ga da odstoji. Potom ga razvaljajte valjkom, pošpricajte uljem i opet ostavite da odstoji.

Tijesto razvlačite rukama da bude što tanje. Izmiješajte svježi sir sa 3 do 4 jaja, malo soli, uljem, vrhnjem i domaćim kiselim mlijekom.

Nadjev potom rasporedite po razvučenom tijestu. Sve zarolajte i stavite peći u pećnicu na oko 200 stupnjeva 35-40 minuta.

Savjet: Ličku verziju bureka isprobajte i drukčijim nadjevima. Siru možete dodati blanširani špinat, mišanciju, dinstane gljive ili poriluk. Također nema nikakvog razloga da isto vo jelo ne napravite i u slatkoj verziji - svakako smanjite količinu soli u

tijestu, i dodajte malo šećera. U smjesu od sira, vrhnja i domaćeg mlijeka dodajte aromatičnog domaćeg meda (na primjer od kestena ili kadulje), groždica (koje prethodno možete namočiti u čaju ili prošek) ili sjeckanih suhih šljiva. Dakako, možete sir i sasvim zamijeniti smjesom od ribanih jabuka.

Želim vam dobar tek
i dobro zdravlje

Za Vilu piše: Milan Murgić - Padela

Nikica Marković **Filmski kritičar**

Redatelj: Sam Mendes

Uloge: Daniel Craig, Javier Bardem, Judi Dench, Ralph Fiennes, Naomie Harris, Albert Finney

Godina: 2012.

Zemlja: UK i SAD

Trajanje: 143 min.

SKYFALL

007^F

Skyfall je zadnji iz serije filmova o Jamesu Bondu. Dvadeset i treći James Bond film u pedeset godina. U ulozi tajnog agenta prodefiliralo je više glumaca, od kojih je najpoznatiji Sean Connery. Roger Moore je također jedan od poznatijih Bondova. Daniel Craig je šesti glumac koji je utjelovio lik agenta 007. Oni stariji, koji su pratili filmove o Jamesu Bondu, mogli su primijetiti kako se taj lik mijenjao tijekom vremena. Zapravo, lik Bonda odgovarao je vremenu u kojem su filmovi snimani. Hladnoratovski Bond štitio je Zapad od zločestih pojedinaca s Istoka. Bond iz zadnje četvrtine dvadesetog stoljeća borio se protiv gomile genijalnih, ali politički uglavnom neutralnih zločinaca. Sve svoje protivnike 007 redovito je pobjeđivao, usput ispijajući svoj martini i zavodeći fatalne ljepotice. Ta njegova superiornost, zapravo natprirodnost, zajedno s njegovim šarmom i osmijehom doveli su Bonda na kraju dvadesetog stoljeća u slijepu ulicu. Često se u kinima čuo smijeh nakon Bondovih superuspješnih bravura jer se publika promijenila i postala zahtjevnija. Možemo mrtvi ozbiljni gledati strip junaka Supermena kako

leti, Spidermena kako preskače zgrade ili Batmana u batmobilu, ali Bond... pa Bond je na kraju krajeva ipak samo čovjek.

Producenti serijala shvatili su u kojem smjeru to ide i 2006. napravili su riskantan rez.

Zamijenili su Pierce Brosnana Danielom Craigmom i snimili "Casino

Royale". Daniel Craig bio je šok za mnoge ljubitelje filmova o agentu 007 jer je njegov izgled u potpunosti odskakao od predodžbe o Jamesu Bondu. Novi Bond nije baš visok niti zgodan, ima prevelike uši, ne trudi se biti šarmantan, ne pijucka martini nego pije, ne samo da zavodi nego se može i zaljubiti. Craigov lik je i dalje ubojit i djelotvoran, ali istovremeno

postaje i ljudskiji, sa svim dilemama i problemima čovjeka.

“Skyfall” je treći film s Danielom Craigmom kao Bondom, ali ujedno i najbolji do sada. Ima u “Skyfall-u” akcije na pretek, ali ima i još nečega, čega nije bilo u prethodnim filmovima. Većina ovoga filma odvija se u Engleskoj i Škotskoj. Nalazimo se u samom centru britanske moći, u MI6. Bondova šefica M, koju glumi Judi Dench, mora u jednom trenutku odlučiti između Bonda i za MI6 važnih podataka. Njena odluka životno ugrožava 007 i nakon što je M uvjerena da je Bond mrtav, piše nekrolog za najodanijeg agenta u službi njenog veličanstva. Bond preživljava ali, razočaran i izdan, odaje se piću i porocima. Nakon što je

ugrožena sama opstojnost kraljevstva, Bond se ipak vraća u Englesku, pokušava se vratiti u formu i svoj

bivši posao ali to nije lako. Vidimo Jamesa Bonda koji je ostario, njegovi ideali su načeti i više ne zna kome vjerovati. Protivnik mu je Silva, bivši britanski agent koji želi uništiti MI6. On je također izdan od svojih nadređenih i njegova mržnja i žudnja za osvetom su ogromnih razmjera. Silva je najgenijalniji zločinac u

povijesti bondovskih filmova kojega maestralno glumi Javier Bardem. Ta izvedba je toliko izvrsna, da ne bi začudilo ako bi bila nominirana za Oscara. Javier Bardem je potpuno glumački zasjenio Daniela Craiga.

U drugom dijelu filma radnja se seli u Škotsku, na posjed Skyfall, gdje je James Bond rođen i proveo djetinjstvo. Tako prvi put saznajemo Bondovu osobnu povijest, kako je izgubio roditelje i kako su ga još kao dijete unovačili u britansku tajnu službu. Tu se Bond susreće sa svojom prošlošću, pokušava posložiti svoju psihu i obračunati se sa Silvom. Bond na kraju pobjeđuje i ponovo spašava Veliku Britaniju.

Ako ćemo se malo poigrati slučajnostima, zanimljivo je da se završni obračun odigrava u Škotskoj koja će uskoro imati referendum o otcjepljenju od Ujedinjenog Kraljevstva. S obzirom na raspoloženje Škotske i njihove osjećaje prema Engleskoj mislim da nitko, pa niti James Bond,

ne može spasiti ostatke carstva u kojem nikada nije zalazilo sunce.

V

Za Vilu piše: Nikica Marković

«VUKOVI» kod predsjednika

Predsjednik Josipović sa suradnicima primio izaslanstvo 9. gardijske brigade "Vukovi"

Foto: Ured predsjednika RH / Marija Kumić

Foto: Ured predsjednika RH / Marija Kumić

Foto: Ured predsjednika RH / Marija Kumić

Predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović primio je u povodu 20. obljetnice osnutka izaslanstvo Udruge ratnih veterana 9. gardijske brigade "Vukovi" iz Gospića.

Tijekom Domovinskog rata brigada je dala velik i nemjerljiv doprinos u obrani Like i time vratila stanovništvu Like i sveukupnom stanovništvu Republike Hrvatske mogućnost mirnog i sigurnog života. Kroz postrojbu je prošlo oko 5000 pripadnika, a za slobodnu i neovisnu Republiku Hrvatsku svoje živote je dalo 56 pripadnika, dok je 211 pripadnika u ratu ranjeno.

Predsjednik Josipović sa suradnicima se zahvalio svim pripadnicima 9. gardijske brigade "Vukovi" za doprinos u razdoblju obrane i stvaranja Republike Hrvatske.

U znak zahvalnosti i priznanja predsjednik Josipović je putem svog izaslanika već odlikovao Poveljom Republike Hrvatske, 9. Gardijsku

Brigadu "Vukovi" u Gospiću na njezin 20. rođendan.

V

Za Vilu piše: Vlado Marić

Foto: Ured predsjednika RH / Marija Kumić

Na prijemu u uredu predsjednika RH Ive Josipovića bio je i njegov član savjeta za ratne veterane g. Vlado Marić koji je i aktivni član naše udruge Vila Velebita.

Ilica Ratković Baran 1962. - 2012.

Upraskozorje velike pobjede hrvatskog naroda za priznanje Domovinskog rata kao poštenog i nekriminalnog te oslobođenja generala Markača i Gotovine,

iz vremena obrane domovine

jedan veliki junak Domovinskog rata našeg područja nije to dočekaao.

Ilica Ratković, naš Baran, jer ga kao takvog svi znaju, jednostavno je otišao sa ovog svijeta i napustio nas. Otišao sa jednim velikim pitanjem ZAŠTO? Zašto je ostavio svoju Miru, Marka i Ivana? Zašto je majku Jelu, oca Marka, sestru Ankicu ostavio u suzama? Zašto je pokleknuo i odustao od života?....

A bio je veliko, dobro srce, velika duša od čovjeka. Sjećam ga se kao velikog veseljaka, optimista, ali i ozbiljnog čovjeka kad je to trebao biti.

Rođen je 1962. godine u Ličkom

Osiku. Osnovnu školu završio je u Ličkom Osiku, a srednju u Gospiću. Zatim odlazi na studij u Zagreb. Sad dok ovo pišem sjetim se naših studentski dana, dolaska u Zagreb, stanovanja u Studenskom domu na Savi, "istraživanje" života u Zagrebu, studij i obveze....

Onda je došao dan kad se kao dipl.ing.kemijske tehnologije vraća u rodni kraj i zapošljava u Ličkom Lešću.

S prvim pucnjem i početkom Domovinskog rata, Baran je kao dobrovoljac Domovinskog rata bio na prvoj liniji fronte između Starog i Novog Ličkog Osika te na ostalim Ličkim frontovima. Ostavio je nei-

sa našim urednikom M. Vrkljanom

zbrisiv trag u Domovinskom ratu kroz 118. brigadu, 118. domobransku pukovniciju, ZP Gospić kao stručni časnik HV, te kao načelnik ABHO.

I tako sve do "Oluje", kad je u akciji

... uvijek veseljak u društvu!

oslobođenja od srpske čizme na području Ljubova teško ranjen i ostao 100%-tni invalid. Vjera u Boga, sebe, a napose obitelj koja je bila uz njega uzdigao se kao pobjednik sa teškom činjenicom da nije više onaj stari Baran. On koji je bio veliki zaljubljenik u život, nemiran duh, dobar suprug, najbolji otac, sin, brat, prijatelj, ipak nije mogao izvojevati svoju posljednju bitku. Zašto baš sada....?

Bila je čast poznavati Barana

Velika tuga za jednim životom koji je naglo i iznenada prekinut. Pokop dragog nam Barana bio je na mjesnom groblje u Ličkom Osiku na sam dan Svih svetih, 01.11.2012. Iako je od ranjavanja do smrti živio u Zagrebu, njegovi posmrtni ostaci položeni su u ličku zemlju koju je nadasve volio i uvijek joj se vraćao.

Neka mu je laka hrvatska gruda!

V

Za Vilu piše: Josip Milinković

Ana Marija Vrkljan, rođena 1986. u Zagrebu. Student medicine. Fotografijom se bavi od ljeta 2008. godine. Do sada je imala nekoliko zamještenih fotografskih uradaka te radi u timu poznatog hrvatskog fotografa vjenčanja. Poseban joj je interes modna fotografija, portreti, priroda i ulična fotografija.

Ana Marija Vrkljan

uls kolektivne svijesti potaknut varijskom inoću kanalizirao prema jedinstvenom cilju. taj je harmonični entuzijazam brzo splasnuo jogim negativnim pojavama u društvu. Ne-trolirana situacija na ulicama i stadionima iekcija je tih pogubnih utjecaja iz prošlosti. žalost djelomično i sadašnjosti.

manosti.
- Nemam pojma. Možda je zabava. Mladi se zabavljaju, a ako i nekog od nas dobrane bit će da nam je loše pao grah. Faktat nemam pojma o čemu se tu radi, u životu se nisam potakao i čini mi se da ni neću.

Umjesto nekog dosadnog teksta, **OVDJE** može biti **VAŠA REKLAMA !**

Zakupite oglasni prostor u časopisu koji u tiskanom izdanju ili internet formatu čitaju mnogi u Hrvatskoj i izvan nje !

Oglas za vas mogu izraditi i naši dizajneri iz tima uredništva

E-mail:
urednistvo@vila-velebita.hr

Nevolje u Karlobagu došle s južinom

Stanovnike podvelebitskih mjesta ponovno je iznenadila nalgla plima i porast razine mora kao posljedica višednevnog juga.

Mnogi podrumi ali i kuće su poplavljene. Od stanovnika Karlobaga saznajemo da je more ponovno preplavilo trgove a voda ušla u kuće. Velika je materijalna šteta.

Ekipe vatrogasaca su intervenirale a šteta se procjenjuje.

Oslobađajuća presuda hrvatskim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču od životnog je značaja za same generala, a u političkom smislu od ogromnog je značaja za Hrvatsku. Ona je moralna satisfakcija generalima i njihovim obiteljima za sve ono što su pretrpjeli ovih godina, kada su bili žrtve nepravde. No, ona

generali nisu zločinci, činjenica je da Knin nije ni prekomjerno ni neselektivno granatiran i činjenica je da Hrvatska „Olujom“ nije provela „udruženi zločinački pothvat“, odnosno da nije odgovorna za odlazak srpskoga stanovništva iz Hrvatske. Za to, kao i za nužnost pokretanja oslobodilačke vojno-redarstvene operacije kao jedinog

zločina, no to sigurno nisu zapovjednici hrvatske vojske i policije, ni tadašnja hrvatska politika koja je učinila sve što je mogla u onakvim okolnostima da civilne žrtve budu što manje. Primjerice, u akciji pod nazivom „Spasimo život“, pokrenutoj nakon „Oluje“, na oslobođenom području zbrinuto je 10.594 osoba, od toga 70,4% Srba.

dr. sc. Ante Nazor

ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata

Tragikomično je gledati ovih dana rad uredništva pojedinih tiskovina koje su dan nakon donošenja oslobađajuće presude svoje novine omotali posterom Ante Gotovine, a na dan izricanja presude na naslovnici tih novina nije bilo ni slova o tome, kao da je riječ o nekoj privatnoj parnici u Haagu, a ne o događaju od iznimnog nacionalnog značaja.

Presuda isključivoj politici srpskog vodstva

ne mijenja sliku povijesti, kako se ovih dana navodi u medijima, jer povijest se ne piše na temelju sudskih presuda, nego na temelju cjelovitog uvida u izvore. Bez obzira na sudsku presudu, a uz suosjećanje s obiteljima žrtava, posebice nevino ubijenih civila, činjenica je da spomenuti

mogućeg rješenja problema okupiranog teritorija Republike Hrvatske, u kojoj su, nažalost, neizbježene i civilne žrtve, odgovorna je isključiva politika srpskog vodstva. Dakako, uz takvu politiku, za incidente i ubojstva srpskih civila odgovorni su i neposredni počinitelji

Nevjerojatno je kako oni koji i dalje prozivaju Hrvatsku da je odgovorna za odlazak Srba s toga područja zanemaruju kontekst vremena i povijesne izvore, posebice odluke srpskog vodstva, samozvane referendume, izjave da neće živjeti „u bilo kakvoj hrvatskoj državi“ ili, primjerice, činjenicu da je hrvatsko Podunavlje tijekom mirne reintegracije, dakle bez obzira na prestanak borbenih djelovanja i garancije međunarodne zajednice, napustilo 77.316 osoba srpske narodnosti, od ukupno 128.316 stanovnika na tom području (dakle, više od 60% Srba na tom području).

Nažalost, mnogi su podlegli autori-tetu institucije, odnosno tezama Haškog tužiteljstva, iako bi trebali priznavati samo autoritet činjenica. Što uopće misliti o onima kojima uza sve dokumente, fotografije i videozapise, treba presuda Haškog suda da bi shvatili da Knin nije bio razoren, da Gotovina i Markač nisu zločinci...? Što misliti o onima koji neistinama i polu-

informacijama već 15-ak godina neprestano truju medijski prostor u Hrvatskoj?

Tako dopisnik iz Italije i sada moralizira o tijesnoj većini u žalbenom vijeću prilikom donošenja odluke o odbacivanju prekomjernog granatiranja, ne bi li dokazao kako je pravomoćna presuda dvojbena, opet zanemarujući činjenicu da fotografije, video zapisi i pisani izvori, čak i oni srpske strane, jasno pokazuju da je o tome besmisleno raspravljati. To je isti onaj dopisnik, koji nas je nakon prvostupanjske presude pokušao uvjeriti kako je „čista matematika“, odnosno smanjenje broja Srba u Hrvatskoj s oko 12 % na oko 4,5 %, dokaz da je Hrvatska počinila etničko čišćenje i da svi koji govore suprotno – lažu, bezobrazno zaboravljajući činjenicu da brojeve u historiografiji treba znati analizirati, odnosno odrediti uzroke i posljedice njihova smanjenja ili rasta. Naravno da spomenuti dopisnik ne uvažava relevantne izvore koji objašnjavaju razloge takvoga smanjenja broja, a s kojima bi morao biti upoznat ako piše o toj temi, te da ga ne zanima povjesni kontekst i cjelovit prikaz toga povjesnog razdoblja, no to mu ne smeta da optuži Hrvatsku za etničko čišćenje. Kao da je „Odluku Vrhovnog savjeta odbrane RSK o planskoj evakuaciji“, donesenu 4. kolovoza 1995. u 16.45 sati (broj: 2-3113-1/95), potpisao Franjo Tuđman, a ne „predsjednik Republike Mile Martić (odluka je potom „ovjerena u

Glavnom štabu SVK u 17.20 sati“).

I u ponedjeljak je u večernjoj emisiji HTV-a rečeno, primjerice, da hrvatska država nije ništa poduzela da kazni počinitelje, odnosno da nitko nije osuđen za zločine počinjene nad srpskim civilima u ili nakon „Oluje“, iako je do 1999. „pravomoćnom presudom za ubojstvo na kazne zatvora od 1 do 15 godina“ osuđeno 12 osoba: „Zvonimir L., Miloš M., Dane K., Mario D., Veselko B., Zoran Š., Darko S., Ivica L., Ivica S., Ivica D., Mirsad N., Robert S., a na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina osuđen je Perica Č. Istodobno, vođeni su postupci „zbog kaznenog djela ubojstva u selu Varivode, Gošići i Očestovo, a protiv osoba koje su sudjelovale u kriminalnim radnjama tijekom i neposredno nakon „Oluje“ (pljačka i palež) na hrvatskim sudovima do rujna 1999. na odgovarajuće kazne osuđene su 1492 osobe hrvatske nacionalnosti.

U toj je emisiji, pravednik s brkovima, koji ovih dana telefonom iz Zagreba tješi Savu Štrpca, uciviljenog zbog propalog plana da Hrvatsku proglasi zločinačkom tvorevinom i tako izbori legitimitet za „Republiku Srpsku Krajinu“, ispalio u medijski prostor novu dezinformaciju, otprilike – „da se ubojstva ostale djece u Hrvatskoj ne mogu usporediti s ubojstvom ubijene Aleksandre Z., jer su stradala u granatiranju“. Ubojstvo djevojčice

Aleksandre i njezine majke stravičan je zločin, s kojim se hrvatsko društvo suočilo i osudilo ga, no čovjek koji se bavi pitanjem ljudskih prava i žrtava u Domovinskom ratu, ako to ne radi selektivno, trebao bi znati i napokon javno reći da to nije jedini primjer tako brutalnog ubojstva, primjerice, da su djeca Dario (rođ. 1986.) i Tomislav (rođ. 1989.) J. ubijeni u studenom 1991. u selu Kostrići, da je u pokušaju izlaska iz opkoljenog Vukovara 18. studenoga uhićen i hladnim oružjem ubijen 13-godišnji Igor Č., da su djeca Slobodan (rođ. 1981.) i Goran (rođ. 1987.) Č. ubijena 18. siječnja 1992. u Erveniku hicem iz puške, a tijela su im potom zapaljena... Ubili su ih pripadnici srpskih postrojbi. Zar je problem spomenute zločine staviti u istu rečenicu? Zar je problem, prilikom prozivanja za Varivode, Grubore i Gošiće, u istoj rečenici spomenuti naselja Antin, Antunovac, Baćin, Balinci, Beli Manastir, Berak, Bilje, Bogdanovci, Bruška, Bučje, Cerić, Cetingrad, Čakovci, Čanak, Četekovac, Čelije, Dalj, Donji Čaglić, Drežnik, Drniš, Erdut, Ernestinovo, Ervenik, Glina, Glinsko Novo Selo, Glinska Poljana, Grabovac, Gređane, Hrvatska Kostajnica, Hum, Ilok, Ivanovo Selo, Jankovci (Novi i Stari), Jasenice, Joševica, Kijevo, Korlat, Kostrići, Kraljevčani, Kusunje, Lipik, Lisičić,

Lovas, Lovinac, Maja, Marinci, Medviđa, Mikluševci, Mohovo, Nadin, Negoslavci, Okučani, Pakrac, Pakrački Vinogradi, Petrinja, Pecki, Petrovci, Plavićevac, Poljanak, Saborsko, Selište, Skela, Smilčić, Smoljanac, Slunj, Sonković, Sotin, Struga, Svinjarevci, Široka Kula, Škabrnja, Šopot, Tenja, Tordinici, Tovarnik, Vaganac, Viduševac, Voćin, Zemunik Donji, i druga stratišta diljem Hrvatske, na kojima su zlostavljani i ubijeni hrvatski branitelji i civili? Kad se navode neprocesuirani zločini nad Srbima, zar je problem spomenuti koliko je neprocesuiranih zločina nad Hrvatima, primjerice za 145 masovnih grobnica u kojima su žrtve srpskih zločina, pa da se vidi je li to zbog nacionalnosti žrtava ili zbog nečeg drugog? S obzirom na to da bi se trebali držati načela da sve žrtve zaslužuju pijetet, a posebno ubijena djeca, bez obzira na njihovu nacionalnost, kako je moguće da su u medijima u Hrvatskoj spomenuti zločini neravnomjerno zastupljeni?

Tragikomično je gledati ovih dana rad uredništva pojedinih tiskovina koje su dan nakon donošenja oslobađajuće presude svoje novine omotali posterom Ante Gotovine, a na dan izricanja presude na naslovnici tih novina nije bilo ni slova o tome, kao da je riječ o nekoj privatnoj parnici u Haagu, a ne o događaju od iznimnog nacionalnog značaja. Da ne spominjem što su

pojedinci pisali i govorili, a kako danas govore... Posebno su licemjerni oni koji su nakon izricanja drakonske prvo-stupanske presude u travnju 2011. prozivali sve koji nisu prihvatili takve presude Haškog suda „da nisu sposobni suočiti se s prošlošću“, a generalima su javno poručili da „još nije kasno da se pokaju“. Tada su takve presude za njih bile „pravične“, a sada su

„skandalozne“, iako je riječ o istom sudu čiju su objektivnost i stručnost dizali u nebo i predstavljali kao neosporni autoritet. Nevjerojatno je da su pojedini mediji vodstvima raznih nevladinih udruga, upitne stručnosti kad je riječ o Domovinskom ratu, u zadnjih 10-ak godina posvetili toliko prostora. Oni su odgovorni za pokušaj da se raznim poluinformacijama i netočnim podacima teže haških tužitelja o „Oluji“ u Hrvatskoj prihvate kao

konačna istina. Njihovi pokušaji danas su ogledalo licemjerja, kao što je knjiga „Gotovina – stvarnost i mit“ (Zagreb, 2010.), spomenik svim lešinarima, čiji je cilj opravdati unaprijed zadani zaključak, a ne povijesna istina.

Mnogi od njih ni ovih dana ne kriju svoj jal. Tako ona veličina od pjesnika, osebujne frizure, zamjera Hrvatima „da više vole generale nego pjesnike“. Onome koji je svojim umijećem pisanja dobio značajne nagrade, ako je sitne duše, zaista mora biti teško pomiriti se s činjenicom da bi njemu, kao čovjeku, zapljeskao tek poneko, možda članovi obitelji i pokojni kolega (vjerojatno ne iz iste redakcije). On neće ili ne može razumijeti da milijuni Hrvata i građana Hrvatske vole Antu Gotovinu i Mladena Markača zbog njihovih ljudskih kvaliteta i svega dobrog što su učinili za Hrvatsku, a ne zbog toga što su generali... Onog drugog pisca, komedijasa sa šeširom, generalova imenjaka, kojeg ljudi u Hrvatskoj

shvaćaju toliko ozbiljno, koliko i njegovu izjavu o „jednoj ozbiljnoj međunarodnoj pravosudnoj instituciji“, ne treba ni komentirati. To je ona dobričina koja nogometašu Zvonimiru Bobanu ne može oprostiti što je diplomirao povijest, pa kako će se onda pomiriti s činjenicom da će jedan general „oskudnog općeg obrazovanja“ – kako ovih dana ističu zabrinuti „intelektualci“ – ostati upamćen kao važan sudionik najsjajnijeg razdoblja hrvatske povi- ▶▶

jesti, a da se njega i svih takvih „intelektualaca“ za koju godinu skoro nitko neće sjećati. Ne znam tko su to „mi“ u njegovoj izjavi da „samo mi u Hrvatskoj jedanaest godina trpjeli zbog generalovih postupaka“ i tko je to zapravo trpio, s obzirom na to da se spomenuto „mi“ neki dan jasno i masovno očitivalo po trgovima hrvatskih gradova što misle o generalima i koliko njima zamjeraju za desetljeće trpljenja... Čudno ili ne, oba spomenuta pisca kolumnisti su istih novina.

Da ne bi bilo zabune, zato što smatram da svi počinitelji zločina trebaju biti kažnjeni, postojanje sudova za ratne zločine i dalje smatram civilizacijskim iskorakom, ali pod uvjetom da uvažavaju činjenice i pravila ratovanja, da ne djeluju politički, da znaju razlikovati uzroke od posljedica i da se jasno odrede prema agresoru, jer se samo kažnjavanjem agresora može preventivno djelovati na sprječavanje novih ratova, odnosno agresija. A to sigurno nije Haški sud, jer za to ni nema mandat. Stoga ću ponoviti ono što sam rekao na promociji izdanja našega Centra 9. studenoga 2012., dakle prije izricanja pravomoćne presude, da ne prihvaćanje onakve prvostupanjske presude nije pitanje odnosa prema Haškom sudu, nego pitanje odnosa prema činjenicama, te da prihvaćanje onakvih objašnjenja u

presudi ne bi bilo „suočavanje s prošlošću“, nego pomirba s nepravdom! Izricanje onakvih drakonskih kazni usprkos očitim činjenicama koje nisu uzete u obzir, mnogi su s pravom doživjeli kao političku odluku. Pod dojmom takve presude i procesa vezanih uz Srebrenicu, Vukovar, Dubrovnik i generala Mladića, odnosno zbog propusta u svom radu i vidljivog taktiziranja, koje se može opisati kao politikanstvo, smatrao sam da sve kozmetičarke svijeta neće moći uljepšati Haško lice pravde. Ni ova pravomoćna presuda, koju smatram pravednom, neće znatnije ublažiti takvo mišljenje, jer Haški sud zbog prevelikih ambicija, a površnog rada svoga tužiteljstva ne može opravdati očekivanje da će njegovim presudama pravda biti zadovoljena. Može li se, primjerice, opravdati pokušaj haškog tužiteljstva da presudama nevinim ljudima zadovolji statistiku, odnosno može li se nepravednim presudama, kakva je bila prvostupanjska presuda generalima Gotovini i Markaču, postići pravda i ispuniti jedna od (političkih) zadaća Haškog suda – pomirenje u regiji? Može li se sud koji više godina drži nevine ljude u zatvoru bez prava na odštetu smatrati pravednim? Može li se zanemariti činjenica da spomenuti Haški sud nije podnio tužbu protiv zapovjedništva JNA (Veljko Kadi-

jević, Života Panić, Blagoje Adžić ...), čak ni za razaranje Vukovara i pokolj na Ovčari, i reći da je taj sud „bio uspješan u procesuiranju onih koji snose najveću odgovornost za najteže zločine počinjene tijekom ratova u bivšoj Jugoslaviji“, kao što je to nedavno izjavio glavni tužitelj? Kakva je to pravda kad se generalu Mladiću sudi za zločine počinjene u BiH, ali ne i za zločine u Hrvatskoj? Kakva može biti vjerodostojnost tužiteljstva, pa onda i suda koji na temelju nejednakih kriterija tužiteljstva donosi osuđujuće presude (poput prvostupanjske presude generalima Gotovini i Markaču), koje tvrdi da je Knin prekomjerno granatiran, a to isto ignorira kad su u pitanju Vukovar, Vinkovci, Osijek, Županja, Nova Gradiška, Novska, Sisak, Karlovac, Slavonski Brod, Lipik Pakrac, Daruvar, Gospić, Otočac, Zadar, Šibenik, Dubrovnik i brojna druga naselja? Netko je već rekao da je to ruganje pravdi i stanovnicima spomenutih gradova. To smo „brbljati“, kako nas proziva sveznajući sveučilišni profesor Žare P., prije ove pravomoćne presude, pa ćemo „brbljati“ i dalje. Za sve bisere koje je on prosuo po medijima u Hrvatskoj u posljednjih 15-ak godina, posebice o „Oluj“, primjeren je puno teži glagol od „brbljati“. Nije problem pogledati što je sve netko govorio i pisao... Sve ovo samo pokazuje koliko su u krivu svi koji traže da se „zvanična historija o ratovima u SFRJ“ temelji na haškim presudama, te koliko bi tako pisana povijest bila površna i neprecizna. Ovu završnu rečenicu napisao sam s mislima na proces šestorici Hrvata iz BiH koji se također vodi u Haagu, a u kojem je tužiteljstvo u svojoj završnoj riječi također izreklo neke teze koje su besmislene, poput spomenutih teza iz prvostupanjske presude generalima Gotovini i Markaču.

V

Za Vilu piše: dr.sc. Ante Nazor

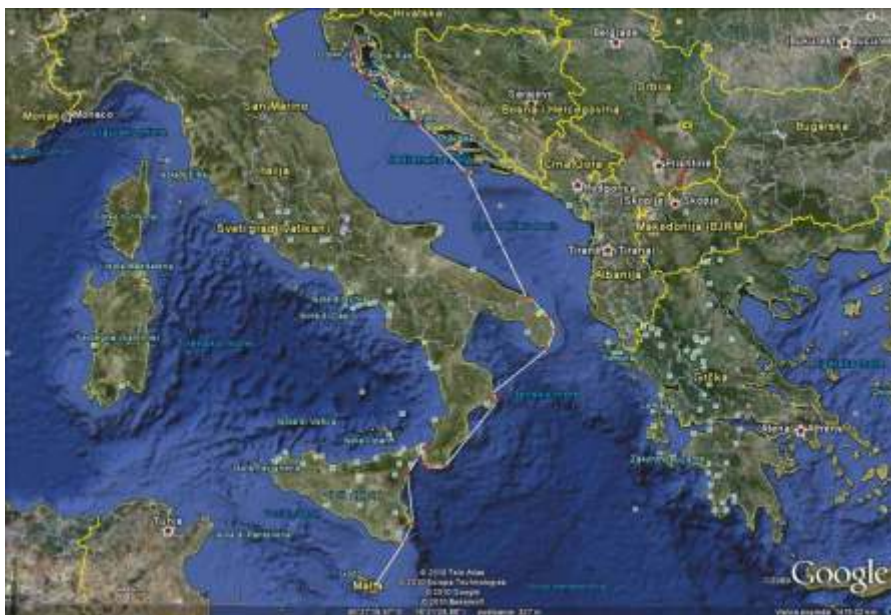

Vila Velebita doplovila do Malte

Stara ekipa, ne po godinama, već po morskom stažu, ponovno se dogovorila da plovi. Cilj je Malta. Jednom je već probala, ali dalje od juga Italije, čizme, se nije moglo. Bilo je preveliko nevrjeme i bilo bi suludo krenuti dalje. Tako smo ostali uskraćeni da doplovimo do Malte. Ovaj put sve se odlično poklopilo osim posade. Trojica odustala, pretpostavljamo od straha. Ostali smo samo Alen Bračanov, Ivo Čičin, Podravac i Mile Vranić i naš brod već poznat pod nazivom Sveta Marija. Vila Velebita kreće na put za Maltu oko 18 sati, petak, 21. svibnja 2010.g. Prva točka plovidbe je Murter. Podijelili smo poslove po brodu, ne želimo priznati da nas je malo i uvjeravamo se da je to OK. Imamo malo vjetera ništa posebnog, noćna navigacija, sve pripreme radimo i kontroliramo za ono što nas čeka. Brod je pun hrane, alkohola. Sve rupe pune na brodu. Nedjelja, podne na Murteru, uzimamo štapove za tune iz Alenovog broda jer imamo Alena vrsnog tunolovca i poznavatelja morskih riba. Ne zadržavamo se predugo, cilj je predaleko. Sljedeća luka nam je Komiža u kojoj trebamo obaviti carinske i lučke preglede. Tu u Komiži susrećemo nam dragu obitelj Pušić i našu legendarnu tetu Vjeru poznatu po dobrom brujetu. Toliko je dobar da razmišljamo ima li

smisla napuštati Komižu. Nedjelja ujutro, start ranom zorom po dobrom vremenu s kursom jug Italije. Udice bačene u more, a izgledaju kao kuke kojima se čupalo sijeno kod nas u Lici. Hvata me smijeh. Što će se na to uhvatiti? Alen ozbiljan za popizdit,

Alen koji sad pokazuje svoju raskoš znanja, mic po mic i riba je brodu. Otvaramo whiskey da nazdravimo i počastimo se (nije nam teško palo). Vjerojatno vas zanima koliko je bila teška tuna? Šacamo dvadeset, trideset ili četrdeset kilograma, ne možemo se

ali što je - tu je. Udice rade, a to znači jedan metar ispod površine i okreću se oko svoje osi. Odjednom galeb se sjuri i zapeca na udicu, opći smijeh i podvaljivanje našem Alenu - Što je to tuna? Plovimo, imamo vjetera, jedra razvučena, timarimo po jedrima, ali odjednom zvoni štap. Opća uzbuna. Riba na udici, panika za mene. Tu je

dogovoriti. Kako nemamo vagu dogovaramo se da je za nas trideset i pet kila, a za sve ostale sedamdeset kila. Javljamo svima koji nas prate na ovom putu da je tuna ulovljena. Još ulova imamo taj dan i to Albakor bijela tuna s predivnim i ukusnim mesom. Pada noć i pojavljuju se prva svjetla talijanske obale. Naš cilj je

mali gradić Otranto. Stizemo ujutro u osam sati. Tankamo gorivo i put nastavljamo dalje. Oko juga Italije

vrh Sicilije, to je najpoznatiji europski vulkan Etna. Ne možemo vjerovati očima, pokriven je snije-

Europi. Sljedeći dan obilazimo Vallettu, ovaj put s kopna razgledamo ulice, trgove i moćne zidine. U šetnji gradom tražimo restoran, brzo smo ga našli. Naime prvi koga smo ugledali bio je naš. Iznenađenje na ulazu u restoran. Poslužuje nas Srbijanka „lepa cura“, 18.g., došla s ocem o majkom koji rade na građevini. Poslije ručka pijemo i pijemo, netko je izbrojao devet boca šampanjca, meni, a i drugima prema veselju izgledalo je da smo popili puno više. U četvrtak nas je posjetila naša dobra znanica Višnja, Hrvatica, koja živi na Malti i radi kao turistička vodička. Ona nam je puno pričala o Malti i njenim znamenitostima za vrijeme plovidbe do otoka Gozo i nazad. Bila je oduševljena hrvatskim kulinarskim specijalitetima koje je za nju na brodu pripremio Ivo (sir, vrhnje, čvarci te suhi buncek kuhan u kiselom zelju).

„peta“ plovimo i ulazimo u Jonsko more. Na putu nam jedna mala lučica dobro zaštićena od svih vjetrova i gle čuda to je gradić Santa Maria. Nastavljamo plovidbu prema Siciliji, mjesto Sirakuza. Slučajnim pogledom na dubinomjer vidim da je more duboko dva i pol kilometra. Kaže Ivo da se sav naježio, al ipak nastavljamo jedriti malo na dizel. Utorak, 25. svibnja, još 160 nm do Malte. Lovimo veliku tunu četrdeset kilograma, ovaj puta jednake težine za nas i one druge. Super. Sljedećih dana jedemo tunu na sirovo, pečenu, kuhanu, svaki dan. Plovimo bez prestanka 52 sata. Iz magle izranja

gom. U podne smo uplovili u mjesto Sirakuza na Siciliji i osjetili kopno, dobar osjećaj. Ostajemo noćiti na tvrdom vezu. Glavna smo atrakcija sa hrvatskom zastavom. Ovdje u tuđem svijetu još je ljepša, posebno kad je strancima atrakcija. Ranom zorom 26. svibnja krećemo prema Malti. Plovimo već trećim morem. Sredozemno more je još 60 nm. Imamo veliku pomoć od našeg automatskog pilota kojeg smo prozvali Ratko. U ranim poslijepodnevima vidimo Maltu, sad smo sigurni da se nismo izgubili, vidimo cilj i nastaje veliko olakšanje. Nije baš bilo jednostavno. Predvečer uplovljavamo u Vallettu, glavni grad Malte. Prolazimo još jedan đir s morske strane i uživamo u predivnom pogledu. Valletta izgleda moćno i vidi se da je bila važna točka odlazaka i dolazaka mornara istočnog Sredozemlja. Vežemo se u marini. Uz opuštanje priuštimo sebi kupanje, brijanje, i još štošta što se trebalo odraditi. Alen ide kod doktora liječiti svoje oko. Sav ponosan dolazi nam kaziti da je pregled i mast za oko dobio badava jer je izjavio da smo iz EU. Eto, to je Europa. Domaćini nam kažu da Malta ima možda najbolje rješenje zdravstveno osiguranje u

... nema gladi!

Mile i Alen čupaju tunu

Sljedeći dan navečer u osam krećemo na povratku. Cilj je gradić Taormina na Siciliji. 28. svibnja uplovljavamo u Taorminu. Prekrasan gradić podno Etne smješten je na strmoj litici 500 metara iznad mora. Domaćini nas upućuju da iznajmimo skutere što smo i napravili te odlazimo na izlet na Etnu. Popeli smo se na visinu od 2000 metara. Dobro su vidljivi tragovi lave koje su ostali nakon posljednje erupcije. Okolo spaljena stabla i rijeke crne lave. U blizini je vrlo dobro sačuvano starogrčko kazalište. Ima se što ►►

Umorni ali sretni, cilj je dosegnut!

vidjeti u ovom gradiću i prava je šteta što moramo nastaviti. Malo smo se raspitivali, diskretno na uho kod domaćina, ali od mafije ni „m“ nismo našli. Plovimo dalje jer još puno toga treba vidjeti i proći. Sljedeći cilj je Messinu, grad na otoku Siciliji. Tu je i poznati Messinski prolaz iz Tirenskog u Sredozemno more na koji su nas upozoravali i na putu za Maltu i kod povratka. Prolazimo kanalom oko 22 sata, a oko nas tako gusti promet brodova kao da smo na autoputu. Pokušaj da uplovimo u Tirensko more nam ne uspeva jer je morska struja izuzetno jaka, oko 7 čvorova. Nastavljamo ploviti uz pomoć motora. Oprezno plovimo jer brodovi su svuda oko nas. U najgore moguće vrijeme, oko pola noći, u kanalu punom brodova imamo problem na brodu. Signalizira nam da je motor pregrijan. Moramo ga ugaziti. Dižemo jedra. Fala Bogu, ima vjetera. Palimo sva svjetla da budemo svima uočljivi kao upozorenje da plovimo na jedra što je strogo zabranjeno tijekom plovidbe kanalom. Sve ono dobro što nam je dosad išlo sad je došlo na naplatu. Pola noći

je, mrak, valovi, a mi usred kanala. Sad smo prvi put osjetili da smo krenuli na put s premalom posadom. Ivo i Alen na kormilu jedrima, a ja na popravku motora. Ne znam jel gore njima gledati kako grdosije izranjaju iz mraka i prolaze pored nas ili meni u mraku motora tražiti kvar. Našao sam kvar, začepilo se dovodno sito iz mora za hlađenje motora. Negdje oko dva sata ujutro spuštamo jedra, palimo motor i plovimo dalje. Sljedeći dan, 30. svibnja, u 10 sati ujutro uplovljavamo u malo selo na jugu Italije, Roccella. Želimo kupiti gorivo, ali nažlost pumpe nema, upućuju nas na 70 nm do sljedećeg grada Crotone. Srećom tih dana

Vio se neda od kormila

vidljivost je bila dobra. Mi plovimo daleko od kopna tako da se ni svjetla mogućih gradova ne vide. Odjednom cijeli brod poskoči i zatrese se. Ivo tvrdi da mu je srce stalo, a ja ga umirivam da je on puno hrabriji, a ni sam nisam siguran što je bilo s mojim srcem. Kad smo se pribrali, zaključili smo da smo naletili na neoznačenu mrežu. Očito i u EU ima krivolovaca ili neodgovornih ribara. Oštećenja na

brodu nemamo, ali smo ostali bez udica i mogućnosti da nešto ulovimo. Sljedeći dan, ponedjeljak, 31. svibnja, stižemo u Brindisi. Već nam je puno ugodnije, tu smo bili i prošle godine kad nam je put propao radi lošeg vremena. Tražimo poznati restoran gdje smo dobro večerali prošle godine. Na kraju večere slažemo se da to ipak nije restoran u kojem smo bili prošle godine pa nastavljamo tražiti naš restoran. Našli smo ga pedesetak metara dalje i unatoč svemu morali smo ponovno večerati što zbog divnog osoblja, što zbog želje da naša namjera se ostvari, to jest da večeramo u istom restoranu. Nakon odmora sljedeće jutro smo isplovili. Kad smo izišli na otvoreno more vjetar je bio jak, sjeverni oko 30čv, more veliko pet do šest pa smo se oko podneva mokri, umorni i pobijeđeni vratili u Brindisi. Tijekom dva sata plovidbe i želje da idemo prema Komiži spoznali smo da se skoro nismo ni pomakli s mjesta. Povratak u Brindisi je bio jedino rješenje. Srijeda, 02. lipnja, ponovno pokušavamo isploviti. Vjetera nema, bonaca. Jedino je rješenje motor, dizel jedra cijeli dan i skoro cijelu noć. Na Lastovo smo stigli oko 04:30, tu smo unajmili skutere te se provozali po cijelom Lastovu. Posjetili smo i veliki svjetionik u Skrivenoj luci. Svjetionik je sagrađen 1839. godine i još uvijek ima instaliran originalni mehanizam za pogon svjetionika na uteg. U subotu 05. lipnja, oko 18 sati, stigli smo na Pag. Plovili smo 1450 nm, potrošili 800 litara goriva, popili smo sve piće koje smo imali, bili smo jako umorni, ali ipak prije svega ponosni i veseli što smo prevalili veliki put bez incidenta, bez štete i stekli jedno ogromno iskustvo. Ovdje na Pagu došao nas je posjetiti veliki zaljubljenik u more, naš omiljeni doktor Vrkljan, jasno sa cijelim vrućim janjetom – hvala Milane!

U prolazu pored Palagruže

V

Za Vilu piše: Mile Vranić

BUDI!

Ne boj se vidika! Budi svoj!
Vjerno igraj igru svoju
Neka ti srce tajne ljubi
Samom sebi dopadni se
S duha stege zbaci smjelo

Vjetrovi užtogljeni šibaju umom
Dušu ukalupili gladnu slobode
Krikni u svemir!
Ne pjevaj gostu!
Gluhom uhu što se htjelo

Ni mudrace sud ne prosi
Razuzdaj povijest bezličnu
Ludilom ogrni mudrost vazda revnu
Ne pjevaj za dukat žuti,
nego zbori iz inata

Slatkost otmi usnama
Ogrij nutrinom izvore u ledu
Sjajem umij grešne oči
Arije grdobne ne podari
I ne časti svakog svata!

Što te jače jeka tuče
Prkosi joj pjevom mudrim
Nepoznatim kroči drumom
Ne gazi po tragu!
Zalutat ćeš u mrkloj tami

Zarij umom širom
Duboko spram visina
Probudiš li zvijezdu jednu
Zapalit ćeš sjajem svemir
Vječnosti ufaj se što mami

Miroslav Marjanović - Gonza

Rođen je u Prnjavoru Čuntićkom kod Petrinje 1959. god. od oca Ivana i majke Ane Radošević.

Nakon osnovne škole i gimnazije završio pedagošku akademiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Do 1990. radio kao razredni nastavnik u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, a od tada do danas živi i radi u Austriji.

Još od osnovne škole bio je literalno aktivan preko raznih predstava i natjecanja. Sve emocije stvorene životnim događanjima akumulirali su se podsvjesno u glavi, te

nakon dugo vremena preko ruke i olovke pretvoreni u poeziju na papiru. Napisao je više od 300 pjesama svih tematika koje su nastale u vrlo kratkom vremenu te će uskoro biti objavljene.

Neke od njih ekskluzivno predstavljamo u našem časopisu.

BESPUĆE

Slijepi putnici smo na brodu
Slijepu kartu ostavljamo rodu
U tmušoj magli brodimo
Besciljno tumaramo
Bespućima se vodimo

Zalutali na planeti
Bogovi nam mrtvi, sveti
Stidljiva dobrota krije se od ljudi
Vražji smijeh bijesom ori
Svatko svakom za sve sudi

Mrtvi oprost uskrsnuće čeka
Stoka ljudska, ni duša joj meka
Traži nadu, vrelo spasa
Na izdisaju radost hropće
Sve tišeg je vedrina glasa

Ne daj rode svjetlo da nam zgasne!
Ponekad ni zvijezde nisu jasne
Vjeruj svjetlu i kad tinja samo
U krilo bijelo vječnost nas prima
Tako malo o životu znamo

NESTALI

Gdje li su nestali nestali?
Jesu li na vječnim njivama?
Ili negdje u tamnici pate

Bezbroj crnih marama
Svskog dana bora više
Krunicom bi sinove da vrata

Pokriva li trava nedužne heroje?
Ili se zvijeri kostima časte
Lubanje u jamama straha

Škrte noći krađu majci snove
Budna sanja svog vojnika
Prašina smo Božjeg praha

Pripremio: Davor Jutriša

ČEKAM POZIV NA LET

Gorak okus,
 Je li to ono od čega bježim
 Ili za čim žudim?
 Uhvaćena u toj misli,
 Ispijam šalicu kave
 I promatrajući avione kako uzlijeću,
 čekam poziv na svoj let.

U VISINI

Zlatne žile
 Rijeke su obasjane suncem.
 Sunce putuje njima
 Tamo gdje putujem ja.

Vinuh se u visine,
 Gore, iznad oblaka.
 Čak i oni, pod ovim suncem,
 Laki i poput baršuna se čine.

DUŠA MI PRUŽA DLANOVE

Predati se nekome
 Potpuno i bezuvjetno
 Mora biti djelo sanjara.

Pružoš mi dlanove.

Pokušam li te dotaknuti,
 Hoćeš li nestati?
 Priznam li da volim,
 Hoću li se probuditi?
 Ako ne priznam,
 Odbacujem li život svoj?
 Može li čovjek voljeti
 I nakon što izgubi vjeru?

Moja duša pruža mi dlanove.

Sanela Vrkljan

Poštovani čitatelji!

Objavljujemo neke od hrvatskih domoljubnih pjesama napisanih između 1831. i 1941. godine čiji su autori poznati Hrvatski pjesnici. Većina pjesama nikad nije ušla u školske udžbenike poslije 2. svj. rata u vrijeme komunističkog režima.

HRVATSKA DOMOVINA

Hrvatsko rodoljubno pjesništvo

Tiskano u Zagrebu, 1942.

Zagrebu

Povrh starog Griča brda
Kao junak lijep i mlad,
Smjele glave, čela tvrda,
Slavni stoji Zagreb-grad;
Živ, ponosit,
Jak, prkosit,
Kad slobode plane boj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Mnoge bure povrh njega
Prosu svijeta udes ljut,
Al' pod krilom našeg stijega
On stajaše tvrd i krut.
Ljutit stresa
Juriš bijesa
I razmrvi vruga roj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Nad njim bljesnu zlatna zvijezda,
Da ugleda druga drug.
Kao soko iz svog gniježda,
U daleki prhnu jug.
Glas Hrvatsva,
doziv bratstva,
Preni mi se, rode moj!
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Ti uskrisi naše pleme,
Ti rastjeraj duha noć,
Ti nam siješ znanja sjeme,
Ti nam dižeš roda moć.
Svjetlobornih,
Umotvornih
Glava rađaš silan broj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Kad zarudi mlada zora,
A iz zore dvor i hram,
Zlatno polje, zelen-gora
Sjajna Sava, laze plam:
Od miline
Duša gine,
Po krasoti bludeć toj.
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Zagreb-grade, naša glavo,
Zagreb-grade, štite naš,
Zagreb-grade, naša slavo,
Kao sunce ti nam sjaš.
Budi velik,
Jak ko čelik,
Tisuć ljeta slavan stoj!
Tko tu kliko ne bi:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

August Šenoa

Piše:
doc.dr.sc. Goran Marić

Poreznim ugrizom do ekonomskog sloma

Zbog općeg nesnalaženja, a u nedostatku gotovih ekonomskih modela kojima se potiče gospodarski rast i zaposlenost, sve raspoložive instrumente ekonomske politike Vlada je pretvorila u porezne modele kojima se izravno opterećuje gospodarstvo i osiromašuje stanovništvo; u dodatne poreze i stravična povećanja cijena; skuplja je struja, skuplji plin, benzin, hrana, piće, lijekovi, grijanje, javni prijevoz...

Svaka država mora imati jasne socijalne, ekonomske i političke ciljeve kojih se nikada ne

dobiti. Točnije, većina to nije željela, jer je za ovih 260 i njihove članove obitelji, za one koji su osmislili

politika savršena.

Politika diskriminacije i tlačenja

Ti misle da takvu protunacionalnu ekonomsku politiku treba i nadalje promicati, jer samo takva, diskriminacijska ekonomska politika jamči im nove privilegije, nova bogatstva i nove ugone; samo takva, politika tlačenja jamči im zadovoljenje njihovih hedonističko kleptomanskih poriva.

Oni misle da je jedino njihovo beskrupulozno stečeno bogatstvo jamac hrvatske budućnosti i da jedino njihova sposobnost omogućuje preživljavanje svih drugih.

Stoga, samo ta najmanja manjina trenutno stanje u društvu smatra idiličnim.

Ali sve ekonomske činjenice govore

smije odreći, a ako ih nema najvjerojatnije će završiti tamo gdje se nije željelo.

I dok je Hrvatska političke ciljeve u velikoj mjeri ostvarila, ekonomska politika, kao najmoćnije oruđe u ostvarivanju socijalnih i ekonomskih ciljeva, više je imala ulica nego ciljeva pa nije ni čudo da već 15 godina lutamo i da smo završili tamo gdje nismo željeli.

Nismo željeli pola milijuna umirovljenika više niti pola milijuna zaposlenih manje, a niti da 260 Hrvata ima bogatstvo veće od ukupnog duga RH.

Nismo željeli da se inozemni dug RH poveća sa 3 milijarde Eura na stravičnih 50 milijarda Eura.

Ni privatizaciju hrvatskih banaka bez zakonskog okvira, a niti njihovu rasprodaju nismo željeli.

Nismo željeli da samo 2000 pojedinaca u proteklih 15 godina ostvari i prisvoji 350 milijarda kuna neto

sustav raslojavanja i njihove plaćenike koji se brinu o njihovoj sigurnosti i javnom ugledu, ovakva Hrvatska idealna, a ekonomska

Ilustracija: T. Majjanović Šima

suprotno-svi makroekonomski pokazatelji su loši, imaju negativan trend, a depresija, pesimizam i strah uvukli su se u sve segmente društva.

I elitu je dohvatio strah, ali strah od gubitka svega što imaju. Od dvije stvari koje se u životu ne mogu nikako izbjeći (plaćanje poreza i smrti), prvu su uspjeli eliminirati. Dosjetili su se kako čak 50 milijarda kuna poreza neplatiti, i nastavili sa atravičnom gramzljivošću kao da ih druga neizbježnost nikada neće dohvatiti. A hoće! Kao i svakog drugog čovjeka.

Ekonomski despotizam

Zbog općeg nesnalaženja, a u nedostatku gotovih ekonomskih modela kojima se potiče gospodarski rast i zaposlenost, sve raspoložive instrumente ekonomske politike Vlada je pretvorila u porezne modele kojima se izravno opterećuje gospodarstvo i osiromašuje stanovništvo; u dodatne poreze i stravična povećanja cijena; skuplja je struja, skuplji plin, benzin, hrana, piće, lijekovi, grijanje, javni prijevoz...

Tek je kriza razotkrila da mjere ekonomske politike nisu bile usmjerene povećanju gospodarskog rasta i zaposlenosti, a ni održavanju stabilnosti cijena.

Nije to bio ni krizni porez, ni uvođenje posebnog poreza na domaću brodogradnju, nije to ni povećanje PDV-a sa 22 na 23, a kamoli s 23 na 25%, a niti (polu) ilegalni fondovi za gospodarsku suradnju (FGS-ovi), osmišljeni u privatnom uredu „ekonomskog

čarobnjaka“ isključivo za osobnu korist.

Antirecesijske mjere nisu ni smanjenje plaća, niti stečajevi i otpuštanje radnika, a kamoli obnova fasada i zamjena prozora na državnim ustanovama.

Nije to ni uvođenje poreza na dividendu, ni smanjenje trošarina na

luksuznu robu, a pogotovo neće to biti porez na nekretnine.

I ova Kukuriku Vlada je pokazala svu raskošnost ekonomskog despotizma eksperimentirajući poreznom politikom i poigravajući se sa sudbinama mnogih tvrtki i većine Hrvata.

Hedonistički fondomani

Ali odluka Vlade da se državnim novcem dokapitaliziraju male privatne banke, a istodobno prodaje jedina državna, Hrvatska poštanska banka, nije samo eksperiment već promašen i protuprirodan čin. I iracionalan, kao što tvrdi prof. Drago Jakovčević jer

se porezne obveznike uvlači u rizik spašavanja malih banaka.

Zbog činjenice da su prihodi državnog proračuna u ovoj godini planirani na temelju gospodarskog rasta od 0,5%, ali da umjesto rasta imamo ekonomsku depresiju, Vlada panično i ishitreno novim porezima pokušava nadomjestiti nedostatak prihoda iz gospodarske aktivnosti. I sve to samo da ne bi došlo do rebalansa proračuna, ali i da se ne bi morala baviti suštinskim ekonomskim problemima.

Međutim, rebalans će ipak biti nužan, ne zbog poteškoća u prihodima, već zbog pogrešno planiranih rashoda.

Za Vladu je lakše postojeće poreze povećavati i nove uvoditi nego „razbijati glavu“ promjenom strukture gospodarstva, neuspješnim mirovinskim i zdravstvenim sustavom, sivom ekonomijom, koncesijama,

nevidljivim odljevom kapitala u inozemstvo, promašenim subvencijama i poticajima...

I ovoj Vladi odgovara da hedonistički fondomani upravljaju obveznim mirovinskim fondovima ponajprije u interesu bankarskog lobija, a na štetu države i članova fondova. Besramno preplaćivani, bogato nagrađivani i beskrajno odani kupuju obveznice posrnutih i prezaduženih kompanija isključivo s ciljem da njihovi nalagodavci (banke) naplate nenaplative kredite od tih istih kompanija.

Vrijeme je prozračiti HNB od ustajalog zraka

Ni ova Vlada nije donijela Strategiju o upravljanju državnom imovinom iako je to po zakonu morala. Ali to Vladu ne ometa da državnu imovinu nasumice rasprodaje.

Ni ova Vlada ne želi otvarati pitanje učinkovitosti upravljanja međunarodnim deviznim pričuvama HNB-a, najvrjednijom imovinom RH, i uloge HNB-a u gospodarskom oporavku.

Zar javna tvrdnja uglednog profesora, Ivana Lovrinovića da je Hrvatska narodna banka slomila kralježnicu hrvatskog gospodarstva nije poziv na uzbunu? Zar nije već vrijeme na otvaranje vrata HNB-a i ulazak Državne revizije? Zar nije vrijeme prozračiti prostor HNB-a od ustajalog zraka u HNB-u? Zar nakon 20 godina nije došlo vrijeme inventure?

Zar nije vrijeme da Vlada reagira na kreditnu valutnu klauzulu i sramotu sa švicarskim frankom?

Očito nije, jednostavnije je porezima udariti po nemoćnima, nego uznemiravati moćne.

Lakše je obećavati i neispunjavati obećano.

Zato će nam prvi potpredsjednik Vlade opet, već sutra, objasniti zašto se danas nije realiziralo ono što je najavio jučer.

Većim porezima, nižim plaćama, otpuštanjima radnika i rasprodajom državne imovine ne mogu se ostvariti ciljevi socijalne države. Ali nažalost, i za poduzetnike i za državu radnik je postao samo puko mjesto troška s tretmanom repromaterijala i robe. Gdje je nestao čovjek? Nema ga ni u poduzetništvu, a ni u ekonomskoj politici.

S kakvim samo ledenim licem, hladnim pogledom i zastrašujućom lakoćom govora jedan ministar obznanjuje da 500 radnika „Gredelja“ s posla mora preseliti na Zavod za zapošljavanje. Kao da se ne radi o 500 obitelji, o nekoliko tisuća sudbina, već kao da se radi o

krumpirima koje treba sa šlepera skinuti i pospremiti u skladište.

Odviknuti od razmišljanja

Samo bi oni koji su u komunama prošli program odvikavanja od razmišljanja mogli zanemariti izravni utjecaj dodatne porezne presije na smanjenje gospodarske aktivnosti i raspoloživog dohotka.

Negativne posljedice bit će višestruke i dugoročne jer je hrvatsko društvo već davno prešlo točku optimalnog poreznog opterećenja, a više od šest milijarda kuna izravno pretočenih u poreze samo u 8 mjeseci ne bi mogle podnijeti ni znatno jače ekonomije od Hrvatske.

Novi porez na nekretnine bit će dodatni „porezni ugriz“ iscijeđenom stanovništvu i iscrpljenom gospodarstvu, jer na nekretnine, i tvrtke i fizičke osobe, već plaćaju nekoliko vrsta poreza: komunalnu naknadu, spomeničku rentu, porez na vike ndice, porez na promet nekretnina, porez na dohodak od nekretnina...

Tvrdnja Vlade da je porez na nekretnine porez na bogate je velika obmana.

Porez na nekretnine u uvjetima krize nije put oporavka već put u konačni gospodarski slom.

Paraliza građevinskog sektora

Zaboravlja se da 2% Hrvata posjeduje veće bogatstvo od ukupnog bogatstva 98% Hrvata, a da ti najbogatiji imaju nekoliko milijarda Eura na tajnim inozemnim računima, da posjeduju i dionice i vile u inozemstvu, a da žive i odmaraju se u dvorcima, hotelima, vilama i jahtama koje su u vlasništvu njihovih tvrtki i da se porez na njihove nekretnine skoro neće ni odnositi. Zar Vlada ne zna da će porezni ugriz u obliku poreza na nekretnine u uvjetima recesije paralizirati ionako grogirani građevinski sektor?

Ekonomska povijest nas uči da su veći porezi uvijek u uvjetima krize djelovali prociklično ma kako se ponekad činili i logičnim. Uvijek je veće porezno opterećenje pridonosilo još većoj recesiji.

Zato je u krizi društveno i neodgovorno i štetno poigravati se većim porezima.

Zaboravlja se da su temeljna porezna

Tobože, oporezivati će najbogatiji, ali u ta bogatstva neće ulaziti vlasništvo nad dionicama i poslovnim udjelima, štednja u bankama, imovina u vrijednosnim papirima (državne obveznice, trezorski zapisi..) iako ni prinos na njima, često i do 7% godišnje, nije oporezovan.

načela pravednost i ekonomska snaga poreznog obveznika jer se najavljenim porezom na nekretnine čini ogromna društvena nepravda i ne uzima se u obzir ekonomska snaga poreznog obveznika koja se ne mjeri imovinom već dohotkom.

Porezna oaza za finansijski sektor

Kad se govori o nekretninama treba imati na umu specifičan odnos Hrvata prema njima.

Za 98% Hrvata, kupnja nekretnine je specifični oblik štednje, to im je način i stil života, to je njihova kultura življenja i rada. To je za njih čin „za svaki slučaj“ i „zlu ne trebalo“. Takav stav su izgradili zbog svih povijesnih iskustava i nedaća. Istodobno, samo 2% Hrvata drži 90% ukupne štednje u bankama čija je vrijednost znatno veća od vrijednosti nekretnina fizičkih osoba.

Zaboravlja se da je imovina finansijskog sektora u Hrvatskoj u posljednjih desetak godina narasla čak 4 puta i da je veća od 400 milijarda kuna, dok je u istom razdoblju BDP porastao samo 2 puta, a da porezna politika nije reagirala na te strukturne promjene.

Niti jedna zemlja članica EU nije ga ostavila porezno netaknutim. Ali Hrvatska jest, i nadalje finansijski u Hrvatskoj sektor uživa u poreznoj oazi.

U industrijski razvijenim zemljama je suprotno. Živi se u iznajmljenim stanovima, kućama, vilama..., a većina štednje troši se na putovanja, hobije i užitke.

Ali u Hrvatskoj 40% stanovnika uopće nema putovnicu, a samo privilegirani putuju i po svijetu igraju tenis ili golf. U industrijski razvijenim zemljama prevladava „biti nad imati“, a u Hrvatskoj „imati nad biti“. A izgradnju takvoga stanja duha i

stila prouzročili su dugogodišnja komunistička diktatura i siromaštvo. Te specifičnosti nitko nema pravo zanemariti, a tu različitost negirati. Nitko nema pravo jednu vrstu specifične štednje proglasiti neštednjom i oporezovat je, a drugu vrstu štednje (u bankama) ostaviti porezno netaknutom. Nitko nema pravo

kažnjavati potrošnju u Hrvatskoj, a nagrađivati potrošnju u inozemstvu.

Hrvatsku je ljepše bilo sanjati

Zato je porez na nekretnine udar na minuli rad, a ne na bogatstvo.

Imali smo godinama proces stjecanja imovine na temelju minulog rada, a najavljenim porezom doći će do procesa prisilnog rastjecanja imovine.

U ustavima mnogih suvremenih država jamčenje vlasništva zabranjuje da se oporezivanjem smanjuje

imovinska supstanca poreznih obveznika.

Zato taj najavljeni porez sa sobom nosi i dalekosežne negativne posljedice. Rezultat će smanjenjem imovinske supstance, ali će negativno utjecati čak i na demografske procese. Zar novi porez na dohodak nije otežao (onemogućio) povratak Hrvata-umirovljenika iz dijaspore jer u Hrvatskoj moraju plaćati porez na mirovinu stečenu u inozemstvu?

A u Hrvatskoj je većina zadužena, nekretnine pod hipotekom, sve više nezaposlenih sa sve manjim raspoloživim dohotkom. Stoga, mnogi kredite neće moći vraćati, a ni porez plaćati. Zato će banke preuzimati nekretnine i prodavati ih onima koji imaju veći dohodak, strancima ili bogatim Hrvatima.

Svejedno kojima, većina Hrvata će ostati i bez posla i bez nekretnina. Što će im nakon toga preostati? Tražiti kruh i sreću ponovo u inozemstvu. A na tomu putu pomoći će im gorko povjesno iskustvo.

Zar je onda čudno što je pokojni Vlado Gotovac ustvrdio da je Hrvatsku bilo ljepše sanjati nego živjeti.

Za Vilu piše: doc.dr.sc. Goran Marić

MLADIFEST 2013.

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI IZ SJEVERNE AMERIKE

Mladifest 2013. susret je hrvatske katoličke mladeži iz Sjeverne Amerike koja će se okupiti u lipnju iduće godine u gradu Norvalu u kanadskoj pokrajini Ontario kako bi podijelili i proslavili svoju vjeru u Isusa Krista. Na molitvenom susretu sudjelovat će i izvođači duhovne glazbe - Tatjana Cameron Tajči i Apostoli mira.

Trodnevni događaj pod geslom "Evo sad je vrijeme spasenja" iz Druge poslanice Korinćanima započet će u petak, 7. lipnja 2013., u 20 sati, i završiti u nedjelju, 9. lipnja 2013., u 15 sati, na prostorima Hrvatskog franjevačkog centra "Kraljica mira" koji se nalazi u Norvalu, u pokrajini Ontario, u Kanadi, javlja portal laudato.hr.

Oni koji žele sudjelovati na Mladifestu 2013. moraju navršiti barem 16 godina prije početka susreta i ne smiju biti stariji od 30 godina. Također, obvezno je ispuniti upisnicu za sudionike uz naknadu od 100 (CAD) i predati je na adresu: Queen of Peace Croatian Franciscan Centre 9118 Winston Churchill Boulevard, Norval, Ontario, L0P 1K0 najkasnije do 1. ožujka, 2013. Više doznajte na službenim stranicama Mladifest 2013.

Izvor: Laudato/Mladifest 2013

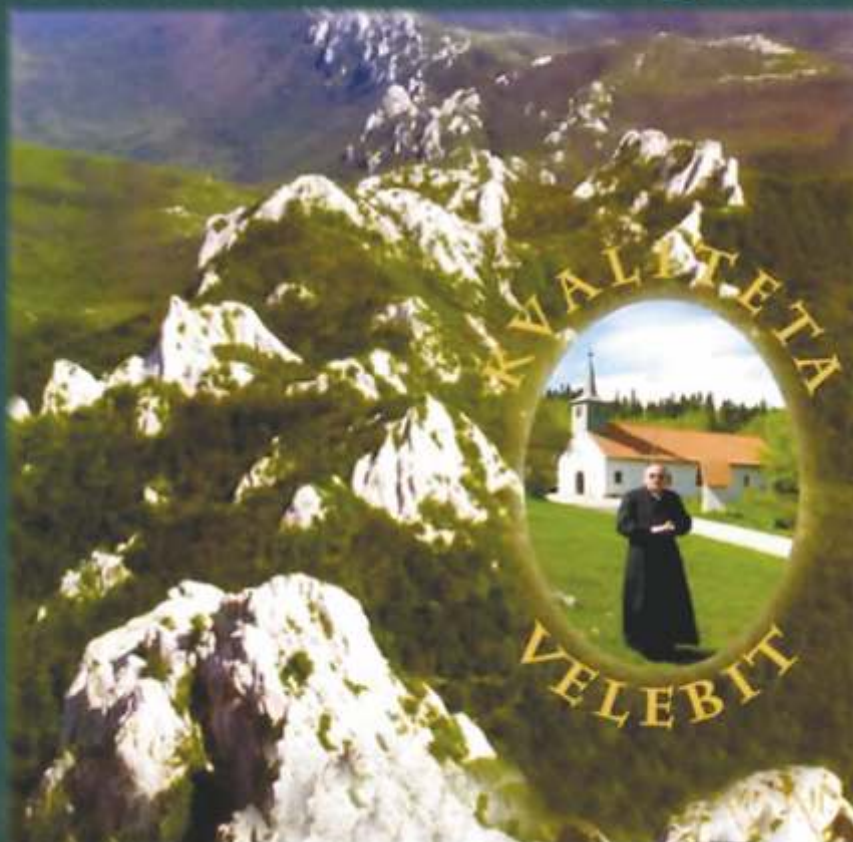
DEGENIJA - TRGOVINA d.o.o. Zagreb

Poduzeće za proizvodnju i trgovinu

Donosi
okus
VELEBITA
u
vaš dom

Selska cesta 20, Zagreb
Tel./fax: 01 3906 954

E-mail:
prodaja@degenija-trgovina.hr

Nikola Senzel rođen je 07.09.1992. godine u Zagrebu. Sa nepunih sedam godina počeo je trenirati hokej na ledu u Klubu hokeja na ledu "Zagreb" u Zagrebu. Igra na poziciji beka. Usprkos izvanrednim rezultatima u sportu Nikola je odličan učenik, u osnovnoj i u srednjoj školi. Nakon završenog prvog razreda srednje škole u natjecateljskoj sezoni 2008/09 extraligaška ekipa HC Ocelari Třinec iz Republike Češke pozvala ga je kao pojačanje za svoju ekipu u kategoriji dječaka do 16 godina (dorost). U toj sezoni njegova ekipa je bila vice prvak Češke extra lige. Kroz tu godinu Nikola uz sport redovito završava drugi razred srednje škole. Sa 15 godina ulazi u reprezentaciju Hrvatske U18, sa 16 igra za reprezentaciju U18 i U20. U seniorsku reprezentaciju Hrvatske ulazi sa 18 godina, čiji je standardni član i danas.

Nakon povratka iz Češke pozvan je u KHL Medveščak gdje igra i danas. S Medveščakom igra za

Nikola Senzel

Hokejaš Ličkih korijena

EBYSL (ERSTE BANK YOUNG STARS LEGUE) do 21. godine gdje je i kapetan momčadi.

Igra seniorsko Hrvatsko prvenstvo za Medveščak (prvak Hrvatske lige).

Nakon završene srednje škole upisao je Ekonomski fakultet u Zagrebu i trenutno je na 2. godini studija.

NAJVAŽNIJI REZULTATI U NIKOLINOJ SPORTSKOJ KARIJERI:

- Fusen cup (Njemačka) – proglašen za najboljeg obrambenog igrača turnira (2007.)
- Budimpešta (Mađarska) - proglašen za najboljeg obrambenog igrača turnira (2008.)
- Havirov (Češka) – proglašen za MVP turnira (najkorisniji igrač turnira)
- Svjetsko prvenstvo do 18 godina u Estoniji – član reprezentacije Hrvatske koja je osvojila 3. mjesto (2008.)
- Svjetsko prvenstvo do 20 godina u Francuskoj – član reprezentacije Hrvatske koja je osvojila 3. mjesto (2008.)
- Svjetsko prvenstvo do 20 godina u Španjolskoj – član reprezentacije Hrvatske koja je osvojila 1 mjesto (2009)
- Svjetsko prvenstvo do 20 godina u Poljskoj — asistent reprezentacije Hrvatske koja je osvojila 4. mjesto (2010)
- Svjetsko prvenstvo do 20 godina u Poljskoj —kapetan reprezentacije Hrvatske koja je osvojila 4. Mjesto (2011.)
- Svjetsko prvenstvo reprezentacija do 12 godina u Zell am See (Austrija) – član reprezentacije koja je osvojila 4. mjesto
- Prvenstvo Hrvatske (2008.) – kapetan ekipe mlađih juniora s kojima je osvojio 1. mjesto na Državnom prvenstvu
- Prvenstvo Hrvatske (2008.) – asistent ekipe juniora s kojima je osvojio 1. mjesto na Državnom prvenstvu
- Prvenstvo Hrvatske (2008.) – član ekipe seniora s kojima je osvojio 3 mjesto na Državnom prvenstvu
- Novy Jičín (2007.) – na specijalističkim natjecanjima pobijedio i osvojio titulu najbržeg igrača turnira
- Učesnik na mnogim međunarodnim hokejaškim kampovima od koji navodimo IIHF-ov kamp u Finskoj (2007.) i Međunarodni kamp u Trincu (2008.)
- Prvenstvo Hrvatske 2009. i 2010. godine član ekipe juniora i ekipe seniora osvaja Državno prvenstvo
- Prvenstvo Hrvatske 2011. godine kao član seniorske ekipe osvaja Državno prvenstvo
- U svojoj sportskoj karijeri na bezbroj međunarodnih turnira i utakmica bio je proglašavan za igrača utakmice
- Član seniorske reprezentacije od 18. godine
- 2012. Član seniorske reprezentacije na kvalifikacijama za olimpijadu 2014. u Sochiju (u Hrvatskoj), proglašen najboljim bekom kvalifikacijskog turnira.

▼
Za Vilu piše: Željko Senzel

Međunarodni klub žena je neprofitna udruga koja okuplja žene raznih nacionalnosti iz cijelog svijeta. To su supruge ambasadora, veleposlanika, supruge stranih zaposlanika multinacionalnih kompanija i jedan manji broj Hrvatica. Jedan od najvažnijih ciljeva udruge je prikupljanje sredstava za pomoć hrvatskim institucijama ili udrugama za dobrobit žena, djece ili starijih i nemoćnih.

Pomoć ne dajemo u novcu, već u odgovarajućim proizvodima ili uslugama, te tako kontroliramo donaciju.

Božićni sajam je već 19. godinu tradicionalno naša najveća akcija gdje je sudjelovalo osim Hrvatske, 36 zemalja iz cijelog svijeta. Sajam je otvorila supruga predsjednika Republike Hrvatske gđa prof Josipović, uz

Ostovića i predstojnice Doma za starije i nemoćne Otočac gđe Ivane Krpan. Folklorišti iz Otočca su zaplesali i zapjevali, tako da je bilo veselo.

predsjednicu našeg kluba IWC Mrs Julie Amstrong i uz prisustvo gradonačelnika Otočca gosp. Maria Barkovića, dogradonačelnika Hrvoja

Donacijom raznih proizvoda domaćih i stranih kompanija i privatnih poduzetnika uspjeli smo prikupiti znatna sredstva.

Ove godine prikupljena sredstva namje-njena su za Starački dom u Otočcu za kupnju prijeko potrebnih novih kreveta koji su primjereniji za starije, kao i za kupnju antidekubitalnih madraca i pokretnih ormarića.

S obzirom da su moji korjени iz ovog kraja naime, moji roditelji su Rudolf Žubrinić i Gordana Biondić presretna sam da sam kao članica Međunarodnog kluba žena na ovaj način pomogla Otočcu.

Prije mjesec dana proveli smo još jednu akciju, skupljanja hrane, odjeće, obuće, igračka za obitelji lošeg imovinskog stanja na širem području Otočca, Brinja, Vrhovina i okolnih sela. Gospođa Dragica Cvitković iz Crvenog križa Otočac nam je sa svojim kolegama puno pomogla u prikupljanju podataka za potrebom i distribuciji prikupljenih stvari. Upravo pripremamo akciju

kupovanja Božićnih poklona za djecu s posebnim potrebama isto na širem području Like.

Drago mi je, da su u ovim depresivnim i teškim vremenima ljudi iz Otočca i domaći i strani posjetitelji Božićnog sajma bili senzibilizirani za potrebe starijih i nemoćnih, i da je naša ovogodišnja akcija uspjela.

Pored svakodnevnog rada u svojoj

Stomatološkoj ordinaciji lijepo je kad možeš dio svog slobodnog vremena posvetiti radu za dobrobit drugih ljudi.

V

*Za Vilu piše:
dr. Renata Žubrinić Matutinović*

Malonogometaši Otočca pobijedili dominirao Ćurčić

vijesti

Na parketima sportske dvorane u Otočcu, proteklog vikenda, malonogometaši Otočca ostvarili su drugu ovosezonsku pobjedu. U 4. kolu 2. HNL pobijedili su ekipu Kastva uvjerljivim rezultatom 6-2.

Prvi dio utakmice bio je znatno mirniji za razliku od drugoga kada su domaći preuzeli kontrolu igre i osigurali pobjedu. U prvom poluvremenu obje ekipe postigle su po jedan zgoditak i na odmor su otišle s izjednačenim rezultatom (1:1). Ulaskom u drugo poluvrijeme domaći su postavili veliku nadmoć nad gostima, kontrolirali su igru i vršili visoki pritisak na protivničkoj polovici terena. Nanizali su još 5 golova i viteški priveli utakmicu kraju. Gosti su tijekom drugog dijela pokušali poboljšati rezultat uvođenjem igrača-golmana ali im to nije pošlo za nogom. Postigli su još jedan pogodak.

Prvi strijelac utakmice te ujedno najbolji igrač, zasluživši visoku ocjenu, bio je Goran Ćurčić iz Otočca. Svojom preciznošću dominirao je na terenu i zabio 4 gola. Ostali strijelci za Otočac bili su Marko Mataija i Antonio Rudelić. Za ekipu gostiju golove su postigli Deni Jančić i Ante Rašić.

Sudci Sendi Soldatić i Željko Pavlešić dodijelili su dva žuta i jedan crveni karton gostima. Domaći nisu imali javnih opomena i isključenja.

Nakon druge pobjede za redom nogometaša Otočca, situaciju u ekipi i posljednju utakmicu komentirao nam je trener Željko Tonković Mrav. - Igrači Kastva pružili su nam veliki otpor koji smo uspjeli slomiti u drugom poluvremenu. Moji igrači su odigrali sukladno dogovoru, držali su veliki presing nad protivnikom na njihovoj polovici terena. Svi naši igrači odigrali su dobru utakmicu ali posebno moram istaknuti igrača utakmice Gorana Ćurčića, koji je bio četverostruki strijelac. Ovo nam je vrlo bitna pobjeda za miran nastavak prvenstva i ostanak u vrhu prvenstvene ljestvice. Slijedeće kolo čeka nas tradicionalno teško gostovanje u Labinu protiv Albone gdje ćemo pokušati odigrati još jednu dobru utakmicu, objasnio je Tonković.

srednjoškolske djece (godišnje oko 130 000 kuna). Žiteljima na području Lukova Šugarja koji nemaju riješeno pitanje vodoopskrbe pomaže se sufinanciranjem troškova prijevoza vode u 50% - tnom iznosu.

Da Općina ima sluha za najmlađe, govori i podatak da je u pripremi projektna dokumentacija za izgradnju novog dječjeg vrtića koji bi imao kapacitet i do 100 korisnika.

Čisto more i svjež planinski zrak bili su poticaj i djelatnicima Osnovne škole Karlobag da se svrstaju među nekoliko škola u županiji koje se krase eko – zastavom.

Općina Karlobag

jučer • danas • sutra

U proteklih nekoliko godina u samoj Općini Karlobag bilo je teško razdoblje, s kojim su se predstavnici Općine uspješno ulovili u koštac. Usred teškog gospodarskog stanja kojem je pomogla i globalna kriza i neracionalno vođenje same Općine, upornim radom i racionalnim vođenjem Općine postignuti su zavidni rezultati. Napredak same Općine uvelike je usporavala velika financijska zaduženost same Općine i komunalnog društva Velinac. Iako je u isto poduzeće putem kapitalnih pomoći uloženo preko 2 mil. kuna, proglašen je stečaj. U smislu očuvanja radnih mjesta otvorena su dva nova komunalna poduzeća Vegium i Crno vrilo, a u koja je u proteklom vremenu uloženo preko 2,5 mil. kuna.

Najveći projekt Općine Karlobag nedvojbeno je tržnica Karlobag u čiji je završetak uloženo 2,8 mil. kuna, a uređena je i šetnjica uz samu tržnicu (600 000 kn). Od ostalih bitnih projekata važno je spomenuti sanaciju potpornog zida na gradskom kupalištu, uređenje šetnjice u Plantaži, izgradnja ceste prema transfer stanici Trubaja – Bila Selina, izgradnja turističkog info centra na vidikovcu Kubus, izgradnja ceste, kanalizacije i sustav odvodnje u

naselju Laktinac, kupnja cisterne za opskrbu vodom...

Upornim radom i racionalnim vođenjem Općine, Općina Karlobag svrstava se među 20 općina u Hrvatskoj koje imaju najmanji udio rashoda za zaposlene i materijalne troškove u ukupnim proračunskim rashodima.

Svakodnevno Općina pomaže i rad udruga, pa je i u kulturnom smislu zapažen veliki pomak nabolje. Imajući u vidu značenje kulture i spojivši ga s turističkim značajem, pomaže se i Udruga Otvoreni atelier, kroz čiju likovnu koloniju godišnje prođe i preko stotinjak djece. Osnovane su i mnoge druge udruge:

U proteklim teškim vremenima bitno je naglasiti da stanovnici općine redovito primaju socijalnu pomoć (isplaćeno oko 300 000 kuna), učeničke i studentske stipendije (360 000 kuna), sufinancira se prijevoz

Katolički skauti „Sv. Karlo Boro-mejski“, Udruga „Terezijana“ koja štiti tradicionalne vrijednosti ove općine i u smislu bolje turističke promidžbe i ponude pomaže rad turističke zajednice. Zaživilo je i

KUD „Sv. Karlo“, koje je osnovano još 1993. godine, ali je prestalo s radom do 2010. godine. Društvo za sport i rekreaciju „Podgorci“ sa svojom muškom i ženskom ekipom iza sebe ostavlja mnoge pobjede. Udruga „Kirijaš“ organizator je velike manifestacije „Šlajs“ na Baškim Oštarijama. Natjecanje je to u raznim starim sportovima, kao i natjecanje konja u povlačenju klada. Aktivno postoje i broje velike rezultate i kuglački klub „Karlobag“ i šahovski klub „Karlobag“. Naime,

karlobaški su šahisti ove godine osvojili 1. mjesto u 2. ligi Zapad i bore se za ulazak među najboljih 20 u Hrvatskoj.

Turizam, kao glavna gospodarska grana i vodilja razvika Općine Karlobag unatoč krizi bilježi sve bolje rezultate, što ove godine broji i do 180 000 noćenja.

Naravno, veliku ulogu u samoj turističkoj ponudi imaju hotel „Zagreb“ i hotel „Velinac“, dva hotela koja svakako mame svojom ponudom. Svakako da će turističku ponudu i ljepotu samog mjesta Karlobag upotpuniti izgradnja šetnice koja će se izgraditi u proljeće slijedeće godine u dužini od jednog kilometra, a ukupne vrijednosti 850.000 kn.

Kao sigurnost daljem razvitku same općine služi činjenica da se krenulo sa izgradnjom ceste za po-

dručje Kučeljak u Karlobagu gdje bi trebala niknuti 43 nova što stambena što poslovna objekta. Već slijedeće godine trebalo bi se započeti i sa izgradnjom javne odvodnje i vodoopskrbe na spomenutom području. U narednoj godini proširit će se groblje u Barić Dragi te unutar njega izgraditi kapelica. Urediti će se i stara škola u Lukovu Šugarju, a u naselju Porat obnoviti propala riva. Sanirati će se i riva u samom Kalobagu u dosad najvećem zahvatu ukupne vrijednosti 600.000 kn.

Čitajući ovaj članak najvjerojatnije ste uočili da nema ustanove, udruge ili sportskog društva koje ponosno ne nosi ime Karlobag. Cijeneći život u ovoj maloj općini njeno stanovništvo zadužilo je predstavnike vlasti da im pruži dostojanstven život, a što se i ispunilo u ovih nekoliko proteklih godina.

V

Za Vilu piše: Boris Smojver

OPĆINA KARLOBAG

Trg dr. F. Tuđmana 2 • 53 288 Karlobag • Tel.: 053/694-460 • Fax: 053/694-470
E-mail: opcina.karlobag@gs.t-com.hr • www.karlobag.hr

Hrvači Gospića šampioni

Na inicijativu predsjednika kluba Jose Vrkljana dipl. inž. građ., 2011. hrvatski klub Gospić se pojačava sa najboljim hrvačem u Hrvatskoj Božom Starčevićem, transferom iz hrvatskog kluba Metalac. Božo Starčević i sam podrijetlom ličan vraća se korjenima i postaje kapetan hrvatskog kluba Gospić. Klub iskazuje želju da osvoji I. Hrvatsku hrvačku ligu te je bilo potrebno realizirati još koje pojačanje da bi na kraju lige slavili. Pošto je predsjednik kluba Joso Vrkljan osigurao sredstva stvorili su se povoljni uvjeti da Gospić po prvi puta u povijesti od svoga osnutka ima priliku osvojiti I. Hrvatsku hrvačku ligu.

Hrvači Gospića napravili povijesni presedan te prvi puta u povijesti se okitili naslovom prvaka hrvatske u konkurenciji 14 klubova koliko ih se natječe u HHL – u

(Hrvatska hrvačka liga). Uspijeh je još veći ako uzmemo u obzir da Gospić do ove sezone nikada nije bio niti u planovima za osvajnje I. HHL.

Do sada su ligu osvajali Vindija (Varaždin), Gavrilović (Petrinja),

Lika (Zagreb) i Zagreb (Zagreb), te je ovo prvi puta da je netko uspio doći do naslova te prekinuti dominaciju ova četiri kluba u zadnjih 22 godine koliko postoji samostalna država Hrvatske. U bivšoj državi Gospić nikada nije bio niti u 1. ligi, a od

navedenih klubova tada je za rukom pošlo Vindiji, Gavriloviću i Liki da osvoje ligaško prvenstvo Jugoslavije.

Ovime je ispisana jedna potpuno nova stranica u povjesti hrvatskog hrvanja te je napon ostvaren dugo

HRVAČI (prva momčad)

Mladen Ličina

Vladimir Menčik

Luka Pavelić

Dominik Etlinger

Ignacije Valečić

Božo Starčević (kapetan)

Matija Aščić

Anton Đok

Marko Koščević

narodna poslovice „uhvatiti se sa problemima u koštac“ kada smo u nekoj životnoj neprilici, što dolazi od narodnog Ličkog hrvanja „U koštac“.

Ovome povjesnome trenutku su ponajviše doprinjeli predsjednik hrvackog kluba Gospić Josip Vrkljan dipl. inž. građ. koji je zapravo glavni sponzor kluba i bez čije podrške nebi bilo moguće ostvariti ovaj rezultat, kapetan momčadi Božo Starčević, koji je uspio dogovoriti pojačanja iz drugih klubova, treneri Milan Radošević, Mate Rukavina prof. TZK i Ivica Babić

Svoj doprinos su dali i ostali hrvači koji su nezaobilazni dio cijele ove priče Ivan Karić, Miro Šarić, Franc Matijević i Bruno Čaćić, te glavni trener hrvackog kluba Metalac Nikola Starčević kod kojega i trenira veći dio prve ekipe Gospića u Zagrebu na Kineziološkom fakultetu.

sanjani san o naslovu najboljih u državi. Inače hrvanje je baš u Lici od pamtivjeka bio narodni sport u kojemu su se okušali gotovo svi zdravi mladići. Postoji i ona stara

Ovom prilikom hvala najvjernijoj publici koja je napravila još jedan iskorak u hrvatskom hrvanju, te svaki puta gotovo napunila veliku sportsku dvoranu u Gospiću po čemu smo također najbolji u Hrvatskoj.

Gradonačelnik Grada Gospića g. Milan Kolić sa suradnicima je primio članove Hrvackog kluba Gospić povodom osvajanja naslova Ekipnog prvaka Hrvatske u hrvanju za 2012. god. Gradonačelnik je pozdravio sve prisutne čestitavši im na ovom velikom uspjehu i pohvalivši njihov trud i zalaganje koji su ovaj sport popularizirali i digli u sam vrh, posebice jer se radi o najvećem povijesnom uspjehu hrvanja Ličko-senjske županije.

Za sljedeću godinu predsjednik kluba ima u planu nastup u jakoj Ligi prvaka gdje nastupaju samo najbolji klubovi iz odnosno prvaci svojih liga slično kao i u nogometnoj Ligi prvaka. Ne očekujemo nikakav vrhunski rezultat u navedenoj Ligi prvaka za prvu godinu jer je i ovo presedan. U navednoj Ligi prvaka nastupa hrvačka elita tako da od naših hrvača pobjede očekujemo samo od najboljih iz momčadi.

V

*Za Vilu piše:
Nikola Starčević, mag.cin.*

Zavičajno društvo SINAC

Zavičajno društvo Sinac njeguje izvorni tradicijski izričaj ličkog folklor s posebnom asocijacijom i naglašenim osvrtom na tradicijsku baštinu Gacke doline i mjesta Sinac, koje je poznato po svojim živopisnim izvorima rijeke Gacke.

Ovo društvo su Sinčerani koji su napustili svoj zavičaj osnovali još 1979. godine, od kada započinju i razvijaju svoje kulturno-umjetničko djelovanje. ZD SINAC predstavlja najstarije zavičajno društvo Ličana u Zagrebu, koji se već kroz dugi niz godina okupljaju i aktivno djeluju u Narodnom sveučilištu Dubrava, Cerska 1 (www.zd-sinac.hr).

Društvo svojim pjesmama i izričajem daje veliki doprinos u glazbenom i plesnom obogaćivanju ličkog melosa uz stalno nastojanje da u zaborav ne odu stari lički napjevi, pjesme, kola i igre.

Ujedno, ono što je vrlo važno za naglasiti, Društvo Sinac je pokretač kulturnog i društvenog života u ličkom zavičaju.

Zavičajno društvo sačinjavaju folklorno – dramska i zborska grupa pod vodstvom Anamarije Bogdanić Vla-

šić te tamburaška sekcija pod vodstvom gospodina Romana Grossa.

Društvo gostuje na brojnim smotrama folklor diljem Hrvatske, a glas Like i Domovine dostojno pronosi i izvan granica Lijepe naše.

U Društvu aktivno djeluje 35 akti-

vnih članova generacijski različite dobi, što daje posebnu draž ovome Društvu. Stariji se vraćaju u mladost i novim naraštajima prenose ljubav i znanje, a mladi uče, unose živost i

jednakim žarom vole zavičaj svojih djedova i baka...

U protekloj godini ZD SINAC nastupao je diljem naše domovine, pa i van granica Lijepe naše. Priložene

slike svjedoče o našem dobrom raspoloženju na nastupu i naročito nakon njega (u trećem poluvremenu).

Iako je ovo zavičajno društvo SINAC, mnogi članovi društva svoje porijeklo vuku sa cijelog ličkog prostora, pa Vas dragi naši Ličani i ovim putem pozivamo da nam se aktivno pridružite na našim redovitim susretima utorkom u Cerskoj 1, u NS DUBRAVA u 19,30 sati.

Za Vilu piše: Anamarija Bogdanić Vlašić

Zavičajni klub Brinjaka «Sokolac» u Zagrebu

Sotinjak Brinjaka iz Zagreba i okolice je 14.04.1988. održalo Osnivačku skupštinu i utemeljili Zavičajni klub Brinjaka „Sokolac“ u Zagrebu s ciljem, između ostalih programskih sadržaja, i očuvanje tradicijske kulture Brinjskoga kraja.

Aktivnošću članova Kluba uspjeli smo, u proteklom razdoblju, postavljanjem spomen-ploča, obilje-

žiti povijesne ličnosti našeg kraja - književnike Luku Perkovića i Josipa Draženovića, te admirala Janka pl. Vukovića-Potkapelskog.

Marljivim, dugotrajnim i strpljivim radom autora Stjepana Krpana sa suradnicima pripremana je i 1995. godine izdana monografija pod naslovom „Brinjski kraj u prošlosti i sadašnjosti“.

Slijedom kontinuiteta izdavačke djelatnosti i prikupljanja tradicijske kulture Brinjskoga kraja izdana je 2010. godine u dva izdanja mala, ali vrijedna knjižica napjeva Brinjskoga kraja. Knjižica je stvorena na temelju kazivanja i zapisivanja gospođe Ane Perković, djevojačko Toljan rođene 1921. godine u Križpolju.

U 2013. godini planiramo izdati monografiju napjeva prikupljenih iz petnaestak izvora s oko 1.100 dvostihova.

Zbirka narodnoga blaga općine Brinje

Kruna naše aktivnosti je prošlogodišnje otvorenje Zbirke narodnoga blaga općine Brinje koja predstavlja veliki doprinos turističkoj ponudi Brinjskoga kraja i očuvanju tradicijske kulture i kulturnoga dobra Republike Hrvatske po Rješenju Ministarstva kulture.

Rad na Zbirci započeli smo 2007. godine s pokretanjem inicijative za osnivanjem, i naišli na razumijevanje i suradnju s rukovodstvom Općine i Osnovne škole Luke Perkovića.

Nakon formalnog dijela započeo je terenski rad, pri čemu smo spoznali,

Općinski načelnik Ivica Mesić otvorio je Zbirku 12.08.2011.

da se Brinjski kraj nikada u prošlosti nije sustavno i stručno obrađivao od nadležnih institucija, što nam je bio dodatni poticaj za još snažnije i cjelovitije djelovanje.

Sada, završetkom posla na stalnom postavu Zbirke, mogu samo reći da sam ponosan na sve naše darovatelje, koji su predmete čuvane s ljubavlju i sa sjećanjem na svoje stare i svoj kraj, nesebično, a s punim povjerenjem darovali za Zbirku.

Taj njihov entuzijizam, uz zajedničku želju za sudjelovanjem u stvaranju nečeg novog, za rekonstrukcijom proteklog vremena, davao nam snagu, da sve izdržimo i završimo nakon tri i po godine napornog i ustrajnog rada.

Zbirka narodnoga blaga općine Brinje s 818 eksponata različite starosti, namjene, izvedbe, kvalitete i vrijednosti, koji su pribavljeni intenzivnim prikupljanjem darovanih predmeta u Zagrebačkoj županiji, Brinjskome kraju i od poštovatelja našega kraja. Predmeti

su preparirani i konzervirani, obrađeni opsežnom klasifikacijom i kataloškom obradom po zadanim pravilima etnografske struke, a sve to uz stručnu pomoć Etnografskog muzeja u Zagrebu, a posebno

ističemo izuzetno zalaganje muzejske savjetnice Ivančice Ivkanec.

Sam naš intenzivan i volonterski rad prije i poslije otvorenja koji se mjeri preko 2.500 sati, pri čemu mislim na sebe-autora ovoga teksta, svoju suprugu Branku Perković i dopredsjednicu Veru Vučetić, te u skladu s mogućnostima i rada dopredsjednika Petra Rajkovića nije bio dovoljan, već su utrošena i znatna financijska sredstva Kluba, a za terenski rad prijedeno više od 15.000 km.

Također, sve ovo ne bi bilo moguće ostvariti bez kadrovske i značajne financijske pomoći Općine, tkalja iz Lipica, Muzeja Lika iz Gospića i pomoći mještana Brinja Ivana Vranića i Ante Bubljića koji su, kad god je to trebalo, svojim radom pomagali u postavu Zbirke.

Klubu su u ostvarenju ovog, ne još

završenog Projekta, financijski osim Općine pomogli tvrtka Mat-Adria d.o.o. iz Zagreba, Branka i Ivan Perković iz Zagreba, Miljenko Vuković iz Sesveta i Snježana Perković iz Zagreba.

Posebno ističem hvale vrijednu Odluku rukovodstva Općine 2010. godine, da se općinski objekt podno Sokolca uredi (još ne u cijelosti) i namijeni za stalni postav Zbirke s mogućnošću proširenja i na vanjski prostor, za buduće eksponate s kojima se već raspolaže (kola, plug i sl.).

Zbirka je kod starijih posjetitelja pobudila nostalgiju, prepoznavanje predmeta njihove mladosti, uspomene na njima drage ljude, autentičnost prošlih vremena i emotivna sjećanja.

To najbolje pokazuje jedan od mnogih zapisanih dojmova u Knjizi. Citat: "Lijepo je ovdje, treba njegovati tradiciju i sve pohvale onima koji su se potrudili da se stariji sjete davnih vremena a mladi da upoznaju stare ličke običaje" potpis nečitak 02.07.2011.

Želim istaknuti, da se to ne zaboravi, kako je u konačnici ova Zbirka i u počast našim precima koji su, i ne tako davno, morali uložiti puno rada i svojih vještina, kako bi opstali u svom okruženju. Živjeli su jednostavnije i bez obilja, ali uvjeren sam sretnije.

Dakle, ovo je naša baština od jučer, iz prošlosti, za sadašnjost i budućnost.

Zbirka prvenstveno pripada mladima. Našoj budućnosti!

Više o Klubu i Zbirci možete pronaći na web stranici:

www.zk-sokolac-zagreb.hr

V

Tekst i fotografije:

*Dragutin Perković, predsjednik Kluba
Branka Perković, članica Kluba*

Udruga Ličana «Vila Velebita»

Izborna skupština 2012.

Sukladno Statutu Udruge, a temeljeno na Odluci Upravnog odbora, 18. listopada 2012. godine održana je Izborna skupština Udruge.

Ivan Krpan i Željko Radošević). Gospodin Ivan Krpan, predsjedavajući Skupštine zahvalio se i predložio dnevni red Skupštine kao i strukturu radnih tijela. Nakon jedno-

Skupština je održana u prikladnoj prostoriji restorana „Stara poštarica“ u Zagrebu.

Nakon prigodnih pozdravnih riječi i minute šutnje u spomen na poginule, preminule i nestale članove Udruge, predsjednik Udruge gospodin Željko Radošević je predložio, a Skupština javno potvrdila članove Radnog predsjedništva (Katarina Kolaković,

glasnog javnog usvajanja prijedloga, članovima se obratio predsjednik Radošević s iscrpnim Izvješćem o četverogodišnjem radu. Posebno su naglašeni sljedeći elementi Izvješća:

✍ povodom Sv. Ante na groblju u Šestinama u čast i spomen na dr. Antu Starčevića svake godine je održavana misa i prigodni kulturno-umjetnički program;

✍ organizirani su susreti na kojima su predstavljeni lički narodni izričaji u zagrebačkim dvoranama (Vatroslav Lisinski, Vidra i Kerempuh);

✍ organiziran je humanitarni koncert za pomoć izgradnje Crkve hrvatskih mučenika u Udbini;

✍ organizacija prela i prikaz ličkih običaja u Zagrebu, a u izvedbi KUD-a „Dr. Ante Starčević“ iz Gospića.

Članovi Skupštine jednoglasno su prihvatili Izvješće o radu.

Sukladno točkama Dnevnog reda, Izvješće Nadzornog odbora o financijskim pokazateljima prihoda i rashoda prezentirao je član Odbora gospodin Predrag Čudina, a Skupština ga je jednoglasno prihvatila.

Gospodin Ivan Krpan je obrazložio izmjene i dopune Statuta, a one se

odnose na povećanje broja članova Upravnog odbora za dva, te povećanje za jednog dopredsjednika.

Izvjestitelj Kandidacijske komisije gospodin Josip Milinković je uz kraće obrazloženje predložio gospodina Nikolu Kostelca za predsjednika. Skupština je jednoglasno prihvatila Nikolu za svoga “šefa”.

Uz zahvalu na povjerenju novi Predsjednik je predložio, a Skupština prihvatila nove/stare članove tijela upravljanja Udrugom.

Isto tako, posebno je naglasio da će svi predsjednici ličkih klubova,

udruga i društava biti ravnopravni članovi Upravnog odbora.

U svom nadahnutom prezentiranju Nikola je naglasio točke iz Plana i programa rada s pozivom svim članovima Udruge na što aktivnije

sudjelovanje u radu Udruge kao i u izvršavanju niže navedenih aktivnosti:

➤ u prosincu 2012. pokrenuti izdavanje lista VILA VELEBITA

➤ 13.06. svake godine organizacija svete mise i prigodnog kulturno-umjetničkog programa na groblju u Šestinama-vječno počivalište Oca domovine dr. Ante Starčevića;

➤ u rujnu-svake godine-, na dan osnivanja Udruge Ličana „Vile Velebita „ organizirati hodočašće u Svetište Majke Božje u Krasnu uz obilazak znamenitosti toga kraja;

➤ organizacija posjeta rodnoj kući dr. Ante Starčevića u Žitniku i posjet spomeniku Šimi Starčeviću u Karlobagu;

➤ u Zagrebu se 2013. godine, a u suradnji s Ministarstvom kulture organizira izložba radova slikara s

područja Like kao i predstavljanje prigodne monografije;

➤ posjet-svake godine- gospodarskoj i kulturnoj manifestaciji Jesen u Lici u Gospiću;

➤ organizacija posjeta i održavanje svete mise 9.svibnja u Zagrebu u čast senjskih žrtava;

➤ organizacija posjeta i održavanje svete mise u čast sinačkih žrtava;

➤ organizacija susreta Ličana u Zagrebu uz ličku tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno-umjetnički program;

➤ koordinacija Udruge s programskim aktivnostima ostalih zavičajnih klubova i društava Ličana.

Skupština je završila s radom i s uvjerenjem članova da će se planirane aktivnosti ostvariti unatoč određenim poteškoćama, prvenstveno financijskim.

V

*Tekst i fotografije:
Dragutin Perковиć, prof.*

Tijela upravljanja Udruge

PREDSJEDNIK UDRUGE I UPRAVOG ODBORA
Nikola Kostelac

DOPREDSJEDNICI
Ivan Krpan
Dragutin Perковиć
Željko Radošević

ČLANOVI
Petar Rajković-tajnik
Milan Vrkljan-glavni urednik

Stjepan Bićan-član
Tomislav Crnić-član
Ivica Francetić-član
Nikola Jurković-član
Katarina Kolaković-član
Milinković Josip-član
Miškulin Damir-član
Milan Murgić-član
Petar Oršanić-član
Ivan Šimunić-član

PREDJEDNIK NADZORNOG ODBORA
Josip Zdunić

Drago Asić-član
Darko Brkljačić-član
Predrag Čudina-član
Nikica Marković-član

National Geographic Russia na Plitvičkim jezerima

Protekli vikend na Plitvičkim jezerima boravila je ekipa National Geographic iz Rusije.

U sklopu priprema za prvi multimedijски projekt koje realizira, uredništvo National Geographic Russia izabralo je Plitvička jezera kao destinaciju koju žele približiti svojim čitateljima, odnosno gledateljima.

Kako je objasnila Irina Kovalicheva direktorica NG; "Multimedijски projekt Plitvička jezera uključuje različite platforme od kojih su, razumije se NG Magazin, zatim NG Traveler, web site, objave na svim relevantnim društvenim mrežama, posebne aplikacije za Ipad, You tube i na koncu televizija. Iako smo, u pripremama za dolazak već bili dobro upoznati što jesu Plitvička jezera, ono što smo vidjeli u protekla tri dana znatno je nadmašilo naša očekivanja i mislim

da ćemo Plitvicama morati dati više medijskog prostora nego smo planirali, ali vjerujem da će naši čitatelji odnosno gledatelji biti zadovoljni. Po prvi put radimo ovakav projekt koji uključuje sve medije odnosno izdanja National Geographica i drago mi je da smo izabrali Plitvička jezera. Po našim

procjenama, više od 4 milijuna ljudi će vidjeti što Plitvice jesu i ne sumnjam da će mnogi nakon toga zaželjeti doći ovdje i sami se uvjeriti u ove ljepote. Uz prirodu koja je sama po sebi fascinatna, oduševili su nas i domaći ljudi koji ovdje rade, kao i gastro ponuda. To je nešto u čemu će Rusi i te kako uživati. Obzirom da članak o Plitvicama izlazi već

koncem studenog, ne bih se iznenadila da već za Novu godinu imate veliki broj gostiju iz Rusije" Ravnateljica Parka, dr.sc. Lidija Bertović izrazila je zadovoljstvo boravkom novinara i snimatelja National Geographic Russia te naglasila da je rusko tržište izuzetno zanimljivo jer do sada ruski gosti nisu previše dolazili i boravili na Plitvicama. "Ne sumnjam da ćemo nakon ovakve kvalitetne prezentacije Plitvičkih jezera u izdanjima National Geographica imati povećan broj gostiju iz Rusije i to ne gostiju koji će doći na jedan dan, u tranzitu, već gostiju koji će odsjedati u našim hotelima posebice u pred i posezoni. Izuzetno mi je drago da su novinari jedne takve ugledne novinske kuće pohvalili naše djelatnike, kao i gastro ponudu s kojom smo zadovoljni, ali i taj segment moramo unaprijediti, kao i cjelokupnu ponudu usluga u i izvan hotela."

Znanstveno popularni časopis National Geographic izlazi još od daleke 1888. godine, a 2003. godine pokrenuto je rusko izdanje.

http://www.vila-velebica.hr/

Posjetite našu internet stranicu

Haslovnica O nama Vijesti Aktivnosti Kontakti Linkovi Časopis Ostalo

UDRUGA LIČANA VILA VELEBITA

- Čitajte o aktualnim događanjima u Lici i Hrvatskoj
- Saznajte sve o Udruzi Ličana Vila Velebita
- Uživajte u fotografijama i videu vezano za aktivnosti Udruge
- Propustili ste kupiti neki broj časopisa? - imate ga na stranici!
- Registrirajte se ON-LINE i postanite član Udruge
- Sudjelujte u anketama
- Pogledajte aktualni tečaj kune i koristite kalkulator za konverziju
- ... itd, ... itd

2005. - 2012. kronika aktivnosti

Gospić - Kod Biskupa Mile Bogovića

02.12.2005.

Tijekom posjete Vile Velebita Biskupu Mili Bogoviću u Gospiću, predsjednik Udruge doc. Milan Vrkljan predao mu je prigodan poklon. Članovi Udruge posebno su se interesirali za aktivnosti oko izgradnje Crkve Hrvatskih Mučenika na Udbini.

17.02.2006.

Sabor - kod dr. D. Milinovića

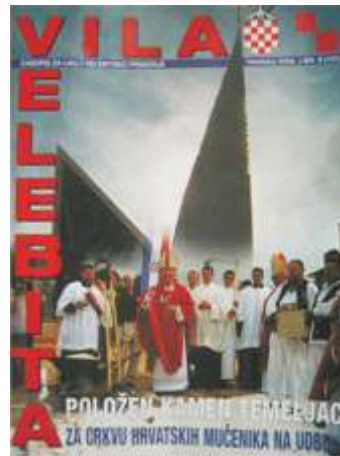
Odmah nakon izborne Skupštine, članovima Vile Velebita jedna od prvih aktivnosti bila je i posjeta dopredsjedniku Sabora dr. Darku Milinoviću.

Iz tiska izašao 9. broj (101) časopisa

13.04.2006.

Promocija tematskog broja Vile Velebita posvećena Crkvi Hrvatskih Mučenika na Udbini bila je u starom okupljalištu Ličana, restoranu Stara Poštarica. Domaćin g. Nikola Jurković vodio je brigu da gostima ništa ne nedostaje.

10.07.2006.

Smiljan - 150. godina rođenja Nikole Tesle

U povodu obnove i uređenja kuće Nikole Tesle u Smiljanu Vila je organizirano bila nazočna sa preko 40 svojih članova. Nakon obilaska obnovljene kuće, uživali smo u najboljem škripavcu u Lici koji smo probali u restoranu Potkova.

Iz tiska izašao 10. broj (102) časopisa

SRPANJ, 2006.

05.08.2006.

Knin - dan Domovinske zahvalnosti

Članovi Vile Velebita organizirano su posjetili Knin u povodu Dana Domovinske zahvalnosti. Taj stari kraljevski hrvatski grad ponovno je oduševio naše članove. Tim povodom predsjednik Vile imao je zapažen govor na Hrvatskom Radio Kninu. Nakon posjete navratili smo u obližnji restoran i uživali u pravoj janjetini Dalmatinske Zagore.

04.11.2006.

Žitnik - Ante Starčević, 110. obljetnica smrti

Udruga Vila Velebita organizirala je posjet spomen kući Ante Starčevića. Tim povodom upisali smo se u knjigu sjećanja i kupili par tematskih razglednica. Na žalost u kući nema mogućnost za pobliže upoznavanje sa djelom Ante Starčevića. Prilazni put je prilično neprohodan tako da smo autobus morali ostaviti stotinjak metara dalje od kuće.

04.11.2006.

Karlobag - Kapucinski samostan

Udruga Ličana Vila Velebita posjetila je Kapucinski samostan u Karlobagu gdje je početkom 19. st. radio hrvatski jezikoslovac i pisac prve gramatike na hrvatskom jeziku Šime Starčević. Tim povodom Udruga je poslala pismo namjere i želje da se škola u Karlobagu nazove imenom Šime Sarčević.

Iz tiska izašao 11. broj (103) časopisa

PROSINAC, 2006.

08.12.2006.

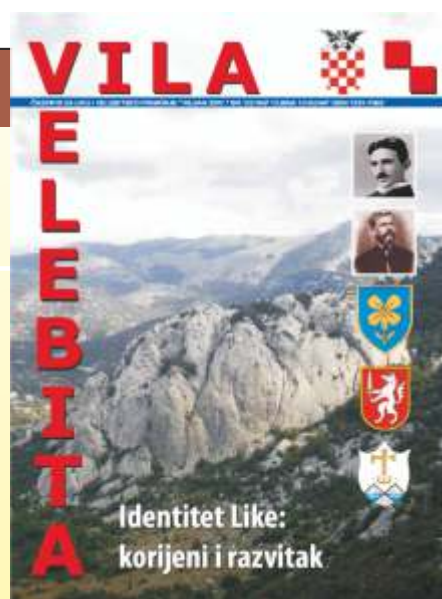
Hotel Sheraton - 12. tradicionalna Lička Večer

Udruga Vila Velebita organizirala je 12. tradicionalnu Ličku večer u hotelu Sheraton. 420 gostiju zajedno s članovima Hrvatske Vlade na čelu sa dr. Ivom Sanaderom veselila se do dugo u noć.

Iz tiska izašao 12. broj (104) časopisa

RUJAN, 2007.

02.10.2007.

Karlobag -Odbor za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću

Udruga Ličana "Vila Velebita" na svome sastanku od 02.10.2007. godine donijela je odluku o formiranju Odbora za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Natječaj za izgradnju spomenika objavljen je u "Vili Velebita" broj 12 na stranici 65. U Odbor su izabrani i prihvatili su rad u njemu sljedeći uglednici i prijatelji "Vile Velebita":

Branko Jažić - Karlobag, Josip Bošnjak - Zagreb, Martin Pastuović - Zagreb, Tomislav Zorić - Zagreb, Andrija Fiamengo - Zagreb, Stjepan Bergovec - Karlobag, Mile Vranić - Zagreb, Željko Holjevac - Zagreb, Luka Matanić - Rijeka, Mile Borčić - Zagreb, Ivan Bošnjak - Zagreb, Božan Šutalo - Zagreb, Ivan Došen - Rijeka, Luka Maršić - Zagreb, Zorislav Lukić - Zagreb, Manja Kovačević - Gospić, Milan Vrkljan - Zagreb, Željko Radošević - Zagreb, Ivica Francetić - Zagreb, Ivan Krpan - Zagreb, Josip Milinković - Zagreb, Stjepan Bićan - Zagreb, Tomislav Crnić - Zagreb, Nikola Jurković - Zagreb, Damir Miškulin - Zagreb, Nikola Kostelac - Zagreb, Predrag Čudina - Zagreb, Josip Zdunić - Zagreb, Ante Bežen - Zagreb, Tihomir Marjanović - Zagreb, Petar Rajković - Zagreb, Katarina Kolaković - Zagreb, Petar Dolić - Zagreb, Vlado Marić - Zagreb, Ivan Šimunić - Zagreb, Zlatimir Bačić - Zagreb.

06.10.2007.

Gospić - Izložba "Jesen u Lici"

Članovi Udruge posjetili su izložbu "Jesen u Lici". Tim povodom obišli su mjesto pogibije zagrebačkog dragovoljca Dubravka Šake na ličkom ratištu. Na večer bili smo gosti u poznatom ličkom restoranu "Albatros" u Perušiću.

26.10.2007.

Karlobag - Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Š. Starčevića

U Karlobagu se sastao Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Domaćin nam je bio fra Stjepan Bergovec. Nakon pregleda pristiglih ponuda jednoglasno je izabrano idejno rješenje kipara Ivana Golca iz Gospića.

Iz tiska izašao 13. broj (105) časopisa

PROSINAC, 2007.

14.12.2007.

Zagreb - Odluka o uređenju trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog

Nakon uspješno organizirane i provedene donatorske večere u Zagrebu, donesena je odluka da se prikupljenim sredstvima proširi projekt i uredi trg na kome će biti postavljen spomenik Šimi Starčeviću. Arhitekt Ante Pađen dobio je projektni zadatak da osmisli uređenje trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog. Nakon uvida u projekt od strane fra Stjepana Bergovca i članova Odbora projekt je prihvaćen.

Iz tiska izašao 14. broj časopisa

VELJAČA, 2008.

01.03.2008.

Zagreb - U organizaciji Udruge, predstava "Ličko prelo" u kazalištu VIDRA

U Satairičkom kazalištu VIDRA u Zagrebu održan je scenski prikaz starog Ličkog običaja "Ličko prelo"

Još jedna od aktivnosti Udruge je i ova, organizacija Ličkog prela. Oduševljena publika koja je popunila sva mjesta kazališta uživala je u predstavi Folklornog ansambla „dr. Ante Starčević“ iz Gospića, uz voditeljicu i koreografkinju Maju Rukavinu.

14.03.2008.

Krušak - Izvještajna skupština Udruge Ličana - 2008

Udruga Ličana VILA VELEBITA iz Zagreba održala je Izvještajnu skupštinu u prostorijama Šumarske kuće "Krušak"

Članovi Udruge okupili su se u lugarnici Krušak, u mjestu Krušak, 20-ak km južno od Velike Gorice, u prekrasnom prirodnom okolišu. g. Damir Miškulin (upravitelj šumarije V. Gorica), potrudio se da kao domaćin osigura ugodnu radnu i zabavnu atmosferu uz ukusnu večeru i dobru kapljicu.

17.05.2008.

Karlobag - Otkriven spomenik Šimi Starčeviću ispred crkve sv. Karla Boromejskog

U organizaciji Udruge i organizacijskog odbora iz Karlobaga, otkriven je spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu. U besprijeckornoj pripremi ovog povijesnog događaja omogućena je službena ceremonija kao i "zakuska" u hotelu Velinac, na kojoj su bili nazočni mnogi ugledni gosti, te oko 400 građana iz bliže i dalje okolice zajedno sa članovima podružnica Udruge Ličana iz cijele hrvatske. Spomenik je otkrio Gospićsko-senjski biskup mons. Mile Bogović.

Iz tiska izašao 15. broj časopisa

SRPANJ, 2008.

Iz tiska izašao 16. broj časopisa

PROSINAC, 2008.

05.12.2008.

"Lička večer" - hotel Laguna u Zagrebu

05. prosinca 2008. godine u hotelu Laguna u Zagrebu, u organizaciji Udruge Ličana "Vila Velebita" održano je tradicionalno okupljanje Ličana i svih prijatelja Like koji su kroz predstavljanje svojih folklornih običaja sačuvanih kroz generacije pokazali da su i te kako povezani sa svojom rodnom likom. Uz zabavu i večeru uz domaće specijalitete ništa nije nedostajalo, osim jedne stvari,.... još 300 mjesta, jer je prijava bilo više nego je ova sala mogla primiti.

12.03.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Slatini

Još jedna Udruga Ličana osnovana je 12.03. ove godine u gradu Slatini u ravnoj Slavoniji. Ova podružnica nosit će isto ime kao i njena krovna Udruga iz Zagreba „Vila Velebita“.

(Ne)očekivan broj više od 150 slavonskih Ličana, budućih članova, čiji su preci prije više od stotinu godina došli iz Like u ovaj kraj Hrvatske, nazočilo je ovom povijesnom događaju osnivanja Udruge u restoranu tvrtke Agroduhana.

14.04.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Virovitici

U gradu Virovitici 14.04.2009 godine, s početkom u 18 sati, restoran Jadran bio je domaćin prvoj osnivačkoj skupštini pod nazivom udruga Ličana „Vila Velebita“ Virovitica.

Osnivačku skupštinu udruge Ličana „Vila Velebita“ vodila je dogradonačelnica grada Virovitice i dipl. pravica Željka Grahovac.

Iz tiska izašao 17. broj časopisa

TRAVANJ, 2009.

24.04.2009.

Lička večer Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine

U restoranu «DUHAN» u Slatini, 24. travnja 2009. godine upriličena je prva Lička večer u organizaciji novonastale Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine. Domaćini, «Slavonski Ličani» na čelu s predsjednikom Udruge Đurom Matovinom ugostili su mnoge uglednike s područja Općine i Županije, kao i predsjednika krovne Udruge iz Zagreba docenta Milana Vrkljana. Teško je bilo odoljeti posluženim buncekom kuhanim u kiselom kupusu i palentom kao prilogom. Da se te kalorije ne bi «primile», pobrinuo se tamburaški sastav «Fijaker» uz kojeg su gosti uz ples i druženje dočekali jutro.

13.05.2009.

Sastanak predsjednika Udruge i pjevača Thompsona

Predsjednik Udruge Ličana „Vila Velebita“ doc. Milan Vrkljan sastao se u Zagrebu sa Markom Perković Thompsonom. Na prvom kratkom sastanku dogovorena je obostrana suradnja poznatog pjevača i Udruge.

Doc. Vrkljan izrazio je želju da Thompson bude gost na Tradicionalnoj Ličkoj večeri koja se održava u Zagrebu svake godine u prosincu. Također je iskoristio je ovaj susret da Thompsonu predstavi nekoliko novijih brojeva časopisa „Vila Velebita“, kvartalni list preko kojeg se prenosi Hrvatska riječ kroz životne priče Hrvata iz Like i Velebitskog primorja, a čiji je izdavač upravo Udruga Ličana.

30.05.2009.

Prva godišnjica spomenika Šimi Starčeviću

30. svibnja 2009. godine u Karlobagu je obilježena prva godišnjica postavljanja spomenika Šimi Starčeviću.

Organizator proslave „Vila Velebita“, uz pomoć donatora i sponzora, omogućio je prijevoz članovima Udruge iz Zagreba do Karlobaga kao i ugodan boravak u mjestu uz ručak, druženje i zabavu uz živu glazbu u hotelu Velinac.

Dan hrvatskih mučenika na Udbini

12.09.2009.

Udruga Ličana «VilaVelebita» na čelu s predsjednikom Udruge doc. Milanom Vrkljanom bila je nazočna slavlju povodom Dana hrvatskih mučenika koja je 12. rujna svečano proslavljena na Udbini koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je ispred Crkve hrvatskih mučenika u izgradnji predvodio hvarsko bračko-viški biskup Slobodan Štambuk.

Gospić - Izložba „Jesen u Lici 2009“

03-04.10.2009.

Članovi Udruge Ličana «VilaVelebita» iz Zagreba u organizaciji Društva Gospićana, posjetili su i ovu godinu izložbu ličkih i ostalih delicija „Jesen u Lici“. Izložba „Jesen u Lici“, koju organiziraju Ličkosenjska županija i Centar za razvoj poduzetništva Ličko-senjske županije najveći je i najposjećeniji događaj sezone na ovom prostoru. Pokrovitelji su Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva te Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, supokrovitelj je Hrvatska agencija za malo gospodarstvo.

25.10.2009.

Krušak - Izborna skupština Udruge- 2009.

Izborna skupština Udruge Ličana "Vila Velebita" u skladu sa Statutom Udruge održana je dana 25. listopada 2009. godine, s početkom u 11.00 sati u prostorijama šumarske kuće "Krušak" (na cesti Velika Gorica - Kravarsko). Nakon 4 godine mandata predsjednika doc.dr. Milana Vrkljana, jednoglasno je izabran novi predsjednik Željko Radošević, dipl.ing., te novi izmjenjen i proširen sastav Upravnog i Nadzornog odbora.

11 /2009.

Sastanak s vlč. Zlatkom Sudcem

Početkom studenog 2009. godine, član Upravnog odbora Udruge Ličana "Vila Velebita" i glavni urednik istoimenog časopisa doc.dr.sc. Milan Vrkljan sastao se s poznatim karizmatikom, svećenikom Zlatkom Sudcem.

Velečasni poznat po svojoj stigmi u obliku križa i seminarima duhovne obnove koje održava u hrvatskoj i izvan nje, izrazio je zadovoljstvo željom Udruge za njegovo uključivanje u razne oblike obostrane suradnje.

Iz tiska izašao 18. broj časopisa

prosinac, 2009.

Hotel Laguna - Lička večer 2009.

11.12.2009.

09. 12. 2009.

Promocija časopisa br. 18 u hotelu Sheraton

Upravni odbor Vile Velebita polovinom mjeseca prosinca upriličio je u hotelu Sheraton u Zagrebu promociju časopisa «Vila Velebita» br. 18.

Uz promociju samog časopisa i njegovog sadržaja, uvažanim gostima među kojima su bile i poznate osobe, predstavljen je i plan daljnjih aktivnosti Udruge u novom 4-godišnjem mandatu novog predsjednika gosp. Željka Radošević, *dipl.ing.el.*

Urednik časopisa i dalje ostaje *prof.dr.sc.* Milan Vrkljan.

Nakon promocije, priređen je i neizostavan domijenak uz slobodno druženje nazočnih.

11.12.2009.

Hotel Laguna - Lička večer 2009.

U hotelu Laguna u Zagrebu, održana je Tradicionalna Lička večer, u organizaciji Vile Velebita.

Među brojnim gostima našlo se i nekoliko Hrvatskih uglednika, prijatelja Like:

Gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović i predsjednički kandidat prof. dr. Miroslav Tuđman koji su održali kratke pozdravne govore. Čest gost na Ličkim manifestacijama je i poznati Ličanin mr. sc. Martin Pastuović.

Ovom prilikom predstavljen je i novi broj (18) časopisa za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita»

08. 02. 2010.

Kaptol, Predstavljanje knjige o Stepincu

Predstavnici Udruge Vila Velebita pozvani su na promociju trilogije »Blaženi Alojzije Stepinac svjedok Evanđelja ljubavi« u dvorani »Vijenac« Nadbiskupskog pastoralnog centra na zagrebačkome Kaptolu.

Trilogiju o bl. Alojziju Stepincu predstavili su dr. Juraj Batelja, dr. Josip Jurčević i dr. Josip Čorić, a program je vodila novinarka Tanja Baran.

29. 05. 2010.

Stolačko kulturno proljeće 2010.

29. svibnja 2010. godine na završnoj večeri Proljeća u posjeti domaćinima u Stocu (u Hercegovini) bili su Željko Radošević, predsjednik Udruge, Katarina Kolaković, članica Upravnog odbora Udruge, dr. Milan Vrkljan, glavni urednik časopisa „Vila Velebita“ i Željko Šplajt, predsjednik radne skupine za izgradnju spomenika. Rad Udruge predstavio je predsjednik Željko Radošević, davši kratak presjek aktivnosti od nastanka do danas. Gđa Kolaković govorila je o životu Šime Starčevića, autora prve gramatike hrvatskog jezika napisane na hrvatskome jeziku, a o podizanju spomenika Šimi Starčeviću, govorio je dr. Milan Vrkljan.

17.06.2010.

Marijan Matijević-junak iz Like, Županja

Članovi uprave Udruge Ličana "Vila Velebita" na čelu s predsjednikom Željkom Radoševićem, dipl.ing., posjetili su grad Županju. Povod je bio oživljavanje lika i djela Marijana Matijevića, "Junaka iz Like", koji je u ovom gradu pokopan.

11. 09. 2010.

Udbina, Posveta crkve Hrvatskih mučenika

Članovi Udruge Ličana Vila Velebita bili su nazočni na svečanosti posvećenja crkve Hrvatskih mučenika na Udbini 11. rujna 2010. godine.

Pozvani od strane Gospićko-senjske biskupije, na ovom posebnom događaju bili su:

- Željko Radošević, dipl.ing, predsjednik Udruge
- Josip Zdunić, dipl.ing, član nadzornog odbora
- Drago Asić, član nadzornog odbora te predstavnik Udruge Gospićana.

25. 09. 2010.

Ličko prelo u kazalištu Vidra

Kao i svake godine «Vila Velebita» je uz druge suorganizatore pripremila predstavu ličkog folklor.

Izvođači su nazočnima predstavili kulturne običaje kroz pjesmu, plesove, napjeve, doskočice, pošalice i čejanje perja kao stari običaj koji još nije zaboravljen.

Svi učesnici su zajedno sa nekim gostima pozvani na večeru u restoran «Stara Poštarica» gdje su okusili prave domaće Ličke specijalitete.

Naravno, ni tu nije nedostajalo plesa uz harmoniku i prekrasne glasove.

27.10.2010.

Lika i Velebitsko primorje, koncert - Lisinski.

Uz glavnog organizatora Udrugu Ličana „Vila Velebita „, iz Zagreba zaslužni su i Ličko – senjska županija na čelu s županom Milanom Jurkovićem, gradonačelnicima i načelnicima općina koji su omogućili društvima svojom financijskom potporom dolazak u Zagreb.

Uz mnogobrojne izvođače soliste, kao što je i poseban gost Stjepan Jeršek Štef, nazočni su uživali u prekrasnim izvedbama ženskih, muških i mješovitih zborova i klapa.

Na kraju su svih 480 sudionika prodefilirali pozornicom velike koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog uz Hrvatsku himnu «Lijepa naša».

03.12.2010.

Hotel Laguna - Lička večer 2010.

16. godinu u nizu u organizaciji Udruge Ličana „Vila Velebita“ iz Zagreba održana je tradicionalna Lička večer. Tog petka, 3.12.2010. godine u 19.30, u hotelu „Laguna“ u Kranjčevićevoj ulici 29 u Zagrebu, započelo je još jedno ličko slavlje i veselje za preko 400 gostiju i uzvanika. Voditeljica večeri ličanka Ljubica Ilievska je, osim vođenja kroz program uz najave sudionika i zahvale sponzorima, tijekom večeri citirala razne prigodne stihove ličkog kraja što je okupljene opetovano (raz)veselilo.

Domaći lički ugođaj i atmosferu su do kraja upotpunili nastupi 30-ak članova (različite

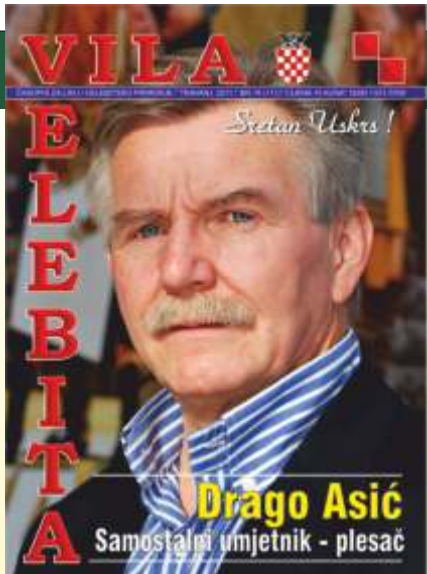

19. 03. 2011.

Karlobag, posjeta Francuskog atašea za kulturu

U organizaciji Društva „Naš red“ iz Zagreba u Karlobagu je održan je radni sastanak s djelatnicima ureda za kulturu francuskog veleposlanstva. Sastanku su bili nazočni g. Jean Maiffredy kulturni ataše francuskog veleposlanstva i njegova suradnica gđa. Nathali Blečić, a iz Društva „Naš red“ članovi Savjeta društva i predsjednik g. Milan Vrkljan. Tema sastanka bila je inicijativa g. Tomislava Zorića o pokretanju ljetne škole francuskog jezika za učenike osnovnih škola Ličko-senjske županije. Ova je inicijativa na tragu prijašnjih aktivnosti Udruge „Vila Velebita“, na afirmaciji djela fra. Šime Starčevića, pisca prvog hrvatskog pravopisa na hrvatskom jeziku i velikog promicatelja ideja francuske revolucije u bivšim ilirskim pokrajinama.

Iz tiska izašao 19. broj časopisa

Travanj, 2011.

Iz tiska izašao 20. broj časopisa

Prosinac, 2012.

Otvoreno non-stop kroz cijelu godinu!

Fitness, Jacuzzi, Sauna

53288 Karlobag, Trg F. Tuđmana 1
Tel./fax: +385 53 694 008
mob.: +385 98 470 569
www.hotel-velinac.com
E-mail: info@hotel-velinac.com

Hotel - Restoran - Wellness **Velinac** KARLOBAG

ISO 9001

RAVEL d.o.o.
projektiranje, nadzor i gradnja
Brajkovićev prilaz 13, 10020 Zagreb
tel. 01 655 3628, 01 655 3521
01 655 1816, 01 654 7648
fax. 01 654 7649
http://www.ravel.hr
e-mail: ravel@rael.hr

Nacionalni park PAKLENICA

Javna ustanova Nacionalni park Paklenica
Dr. F. Tuđmana 14 a
HR - 23244 Starigrad – Paklenica
www.paklenica.hr

tel.:023/369-202, 369-155
fax.:023/359-133
E-mail: np-paklenica@zd.t-com.hr
prezentacija@paklenica.hr

Nacionalni park Paklenica (www.paklenica.hr) proglašen je 19. listopada 1949. godine, a prostire se na primorskoj padini južnog Velebita, neposredno iznad naselja Starigrad – Paklenica i Seline, do zone najviših planinskih vrhova (Vaganski vrh – 1.757 m, Sveto brdo 1.753 m) – između 15°23' i 15°35' istočne geografske dužine te između 44°18' i 44°25' sjeverne geografske širine.

Obuhvaća područje bujičnih tokova Velike i Male Paklenice, odnosno njihove prepoznatljive kanjone okomito urezane u južne padine Velebita, te širi okolni prostor. Na relativno malom području susreće se iznimno bogatstvo geomorfoloških pojava i oblika, raznolik biljni i životinjski svijet, atraktivni krajolici i netaknuta priroda.

Površina Parka iznosi 95 km², od čega se 64 km² nalaze u Zadarskoj županiji, a 31 km² u Ličko-Senjskoj županiji.

Paklenica je dobila ime prema smoli crnog bora, tzv. paklini, koja se upotrebljavala za premazivanje brodova, a nerijetko i u narodnoj medicini.

**Blagoslovljen Božić,
sretnu i uspješnu novu 2013. godinu
žele Vam
djelatnici Javne ustanove
„Nacionalni park Paklenica“**

ISSN 1331 - 7059

9 771331 705001